

Euroopan unionin virallinen lehti

L 285

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

52. vuosikerta

31. lokakuuta 2009

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

Komission asetus (EY) N:o 1034/2009, annettu 30 päivänä lokakuuta 2009, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1

★ **Komission asetus (EY) N:o 1035/2009, annettu 30 päivänä lokakuuta 2009, skotlantilaisena viskinä vietyihin viljoihin sovellettavista kertoimista jaksolla 2009/2010** 3

★ **Komission asetus (EY) N:o 1036/2009, annettu 29 päivänä lokakuuta 2009, Maltan lipun alla purjehtivien alusten tonnikalan kalastuksen kieltämisestä Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä** 5

Komission asetus (EY) N:o 1037/2009, annettu 30 päivänä lokakuuta 2009, vilja-alalla 1 päivästä marraskuuta 2009 alkaen kannettavien tuontitullien vahvistamisesta 7

DIREKTIIVIT

★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista ⁽¹⁾** 10

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/126/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, bensiinihöyryn talteenotto-ohjelman toisesta vaiheesta, joka koskee moottoriajoneuvojen polttoainetäydennyksen yhteydessä huoltoasemilla tapahtuvaa talteenottoa	36
---	----

II EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista

PÄÄTÖKSET

Neuvosto

2009/797/EY, Euratom:

★ Neuvoston päätös, tehty 27 päivänä lokakuuta 2009, Euroopan talous- ja sosiaalikomitean italialaisen jäsenen nimeämisestä	40
---	----

2009/798/EY, Euratom:

★ Neuvoston päätös, tehty 27 päivänä lokakuuta 2009, Euroopan talous- ja sosiaalikomitean alankomaalaisen jäsenen nimeämisestä	41
--	----

Komissio

2009/799/EY:

★ Komission päätös, tehty 29 päivänä lokakuuta 2009, eräistä Kiinasta tuotavien eläinperäisten tuotteiden suojatoimenpiteistä tehdyn päätöksen 2002/994/EY muuttamisesta (tiedoksiannettu numerolla K(2009) 8243) ⁽¹⁾	42
--	----

2009/800/EY:

★ Komission päätös, tehty 30 päivänä lokakuuta 2009, kolmansien maiden neuvoston direktiivin 96/23/EY mukaisesti esittämien jäämiä koskevien valvontasuunnitelmien hyväksymisestä tehdyn päätöksen 2004/432/EY muuttamisesta (tiedoksiannettu numerolla K(2009) 8347) ⁽¹⁾	43
--	----

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1034/2009,

annettu 30 päivänä lokakuuta 2009,

kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannsalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XV olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä lokakuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä lokakuuta 2009.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MA	39,9
	MK	29,1
	TR	63,2
	ZZ	44,1
0707 00 05	TR	127,9
	ZZ	127,9
0709 90 70	MA	64,2
	TR	114,8
	ZZ	89,5
0805 50 10	AR	67,9
	TR	75,0
	ZA	77,4
	ZZ	73,4
0806 10 10	BR	222,6
	EG	90,3
	TR	113,8
	US	256,8
	ZZ	170,9
0808 10 80	CA	74,5
	NZ	92,2
	TR	91,6
	US	79,8
	ZA	75,9
	ZZ	82,8
0808 20 50	CN	71,0
	ZZ	71,0

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1035/2009,**annettu 30 päivänä lokakuuta 2009,****skotlantilaisena viskinä vietyihin viljoihin sovellettavista kertoimista jaksolla 2009/2010**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tietyistä maataloustuotteista koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä tietyinä tislattuina alkoholijuomina vietyjä viljoja koskevien muutettujen tukien vahvistamisen ja myöntämisen osalta 10 päivänä marraskuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1670/2006 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1670/2006 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tuki myönnetään niistä viljamääristä, jotka on tislattu ja tarkastutettu, korjattuna kertoimella, joka vahvistetaan vuosittain kullekin jäsenvaltiolle. Tämä kerroin ilmaisee kyseisten tislattujen alkoholijuomien vietyjen kokonaismäärien ja kaupan pidettyjen kokonaismäärien välisen suhteen kyseisen tislattun alkoholijuoman keskimääräistä ikääntymiskautta vastaavana aikana näiden määrien kehityksessä havaitun suuntauksen perusteella.
- (2) Yhdistyneen kuningaskunnan toimittamien, 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2008 välistä jaksoa koskevien tietojen perusteella skotlantilaisen viskin keskimääräinen ikääntymiskausi vuonna 2008 oli kahdeksan vuotta.
- (3) Sen vuoksi on syytä vahvistaa kertoimet 1 päivän lokakuuta 2009 ja 30 päivän syyskuuta 2010 väliseksi ajaksi.

- (4) Euroopan talousaluetta koskevan sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevassa 10 artiklassa suljetaan vientitukien ulkopuolelle Liechtensteiniin, Islantiin ja Norjaan suuntautuva vienti. Yhteisö on lisäksi tehnyt joidenkin kolmansien maiden kanssa sopimuksia, joihin sisältyy vientitukien poistaminen. Se olisi sen vuoksi otettava huomioon asetuksen (EY) N:o 1670/2006 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti laskettaessa kertoimia jaksoksi 2009/2010.

- (5) Skotlantilaisena viskinä vietyihin viljoihin sovellettavista kertoimista jaksolla 2008/2009 2 päivänä joulukuuta 2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1196/2008 ⁽³⁾ oikeusvaikutukset ovat lakanneet, koska se koskee vuonna 2008/2009 sovellettavia kertoimia. Selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi kyseinen asetus olisi kumottava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1670/2006 4 artiklassa tarkoitetut kertoimet, joita sovelletaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa skotlantilaisen viskin valmistuksessa käytettäviin viljoihin, vahvistetaan 1 päivän lokakuuta 2009 ja 30 päivän syyskuuta 2010 väliseksi ajaksi tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 1196/2008.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä lokakuuta 2009.

Komission puolesta

Mariann FISCHER BOEL

Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 312, 11.11.2006, s. 33.

⁽³⁾ EUVL L 323, 3.12.2008, s. 20.

LIITE

Yhdistyneessä kuningaskunnassa sovellettavat kertoimet

Soveltamisjakso	Sovellettava kerroin	
	mallasviskin valmistuksessa käytettävään maltaaksi jalostettuun ohraan	jyväviskin valmistuksessa käytettäviin viljoihin
1.10.2009–30.9.2010	0,196	0,197

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1036/2009,**annettu 29 päivänä lokakuuta 2009,****Maltaan lipun alla purjehtivien alusten tonnikalan kalastuksen kieltämisestä Atlantin valtamerellä
pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 26 artiklan 4 kohdan,ottaa huomioon yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 21 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2009 16 päivänä tammikuuta 2009 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 43/2009 ⁽³⁾ säädetään kiintiöistä vuodeksi 2009.
- (2) Komission saamien tietojen mukaan tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion lipun alla purjehtivien tai kyseisessä jäsenvaltiossa rekisteröityjen alusten mainitussa liitteessä tarkoitettujen kalakannan saaliit ovat täyttäneet vuoden 2009 kiintiön.

- (3) Sen vuoksi on tarpeen kieltää kyseisen kannan kalastus, hallussa pitäminen aluksessa, jälleenlaivaaminen ja purkaminen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla**Kiintiön täyttyminen**

Tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion vuotta 2009 koskevan kalastuskiintiön katsotaan täyttyneen tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen kalakannan osalta mainitussa liitteessä vahvistetusta päivämäärästä alkaen.

2 artikla**Kiellot**

Tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen kalakannan kalastus kielletään mainitussa liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion lipun alla purjehtivilta tai kyseisessä jäsenvaltiossa rekisteröidyiltä aluksilta mainitussa liitteessä vahvistetusta päivämäärästä alkaen. Kielletään näillä aluksilla mainitun päivämäärän jälkeen pyydettyjen kalakantojen hallussa pitäminen aluksessa, jälleenlaivaaminen ja purkaminen.

3 artikla**Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä lokakuuta 2009.

Komission puolesta

Fokion FOTIADIS

Meri- ja kalastusasioiden pääosaston pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 22, 26.1.2009, s. 1.

LIITE

Nro	24/T&Q
Jäsenvaltio	Malta
Kanta	BFT/AE045W
Laji	Tonnikala (<i>Thunnus thynnus</i>)
Alue	Atlantin valtameri pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimeri
Päivämäärä	10 päivänä heinäkuuta 2009

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1037/2009,**annettu 30 päivänä lokakuuta 2009,****vilja-alalla 1 päivästä marraskuuta 2009 alkaen kannettavien tuontitullien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾ (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus),

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1249/96 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 1 kohdassa säädetään, että CN-koodeihin 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (korkealaatuinen tavallinen vehnä), 1002, ex 1005 (hybridisiemeniä lukuun ottamatta) ja ex 1007 (kylvämiseen tarkoitettua hybridiä lukuun ottamatta) kuuluvien tuotteiden tuontitulli on sama kuin näiden tuotteiden tuontihetkellä voimassa oleva interventiohintaa, jota korotetaan 55 prosentilla ja josta vähennetään kyseiseen lähetykseen sovellettava cif-tuontihinta. Tuontitulli ei kuitenkaan voi olla suurempi kuin yhteisen tullitariffin tullit.

- (2) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 2 kohdassa säädetään, että mainitun artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuontitullin laskemista varten kyseisille tuotteille vahvistetaan säännöllisesti edustavat cif-tuontihinnat.

- (3) Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 2 kohdan mukaan CN-koodeihin 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99, (korkealaatuinen tavallinen vehnä), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 ja 1007 00 90 kuuluvien tuotteiden tuontitullin laskemisessa käytetään mainitun asetuksen 4 artiklan mukaisesti määriteltyä päivittäistä edustavaa cif-tuontihintaa.

- (4) Tuontitullit olisi vahvistettava 1 päivästä marraskuuta 2009 alkavalle ajanjaksolle, ja niitä olisi sovellettava kunnes uusi vahvistus tulee voimaan,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vilja-alan tuontitullit vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I liitteessä II lueteltujen tekijöiden perusteella 1 päivästä marraskuuta 2009.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä lokakuuta 2009.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 125.

LIITE I

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin 1 päivästä marraskuuta 2009 alkaen sovellettavat tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durum V E H N Ä, korkealaatuinen	0,00
	keskilaatuinen	3,49
	heikkolaatuinen	23,49
1001 90 91	Tavallinen V E H N Ä, siemenvilja	0,00
ex 1001 90 99	Tavallinen V E H N Ä, korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja	0,00
1002 00 00	R U I S	42,91
1005 10 90	M A I S S I, siemenvilja, muu kuin hybridi	21,78
1005 90 00	M A I S S I, muu kuin siemenvilja ⁽²⁾	21,78
1007 00 90	D U R R A, muu kuin kylvämiseen tarkoitettu hybridi	42,91

⁽¹⁾ Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta yhteisöön saapuvan tavaran tuojaan voidaan soveltaa asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti seuraavia tullialennuksia:

— 3 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Välimerellä,

— 2 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Tanskassa, Virossa, Irlannissa, Latviassa, Liettuaassa, Puolassa, Suomessa, Ruotsissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai Pyreneiden niemimaan Atlantin puoleisella rannikolla.

⁽²⁾ Tuojaan voidaan soveltaa kiinteämääristä alennusta 24 euroa tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Liitteessä I vahvistettujen tullien laskemista koskevat tekijät

16.10.2009-29.10.2009

1. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun viitejakson keskiarvot:

(EUR/t)

	Tavallinen vehnä ⁽¹⁾	Maissi	Durumvehnä, korkealaatuinen	Durumvehnä, keskilaatuinen ⁽²⁾	Durumvehnä, heikkolaatuinen ⁽³⁾	Ohra
Pörssi	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Noteeraus	146,82	101,33	—	—	—	—
FOB-hinta USA	—	—	121,08	111,08	91,08	72,37
Palkkio Meksikon-lahdella	—	16,00	—	—	—	—
Palkkio Suurilla järvillä	4,86	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Sisältää palkkion 14 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).⁽²⁾ Alennus 10 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).⁽³⁾ Alennus 30 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).

2. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun viitejakson keskiarvot:

Rahtikustannukset: Meksikonlahti–Rotterdam 18,64 EUR/t

Rahtikustannukset: Suuret järvet–Rotterdam: 42,46 EUR/t

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/125/EY,

annettu 21 päivänä lokakuuta 2009,

energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista
(uudelleenlaadittu)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Energiaa käyttävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista 6 päivänä heinäkuuta 2005 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2005/32/EY ⁽³⁾ on muutettu huomattavilta osin. Koska mainittuun direktiiviin tehdään uusia muutoksia, jotka rajoittuvat tiukasti siihen, että direktiivin soveltamisala laajennetaan kattamaan kaikki energiaan liittyvät tuotteet, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

(2) Energiaan liittyvien tuotteiden ekologista suunnittelua koskevien jäsenvaltioiden lakien ja hallinnollisten määräysten eroavuudet voivat aiheuttaa kaupan esteitä ja vääristää kilpailua yhteisössä, ja siten niillä voi olla suora

vaikutus sisämarkkinoiden luomiseen ja toimintaan. Kansallisten lakien yhdenmukaistaminen on ainoa keino torjua tällaiset kaupan esteet ja epäterve kilpailu. Laajentamalla soveltamisala kaikkiin energiaan liittyviin tuotteisiin varmistetaan, että ekologiselle suunnittelulle asetettavat vaatimukset, joita sovelletaan kaikkiin merkittäviin energiaan liittyviin tuotteisiin, voidaan yhdenmukaistaa yhteisön tasolla.

(3) Energiaan liittyvillä tuotteilla on suuri osuus luonnonvarojen ja energian kulutuksessa yhteisössä. Niillä on myös useita muita merkittäviä ympäristövaikutuksia. Kun tarkastellaan yhteisön markkinoilla saatavilla olevia tuoteluokkia, niiden ympäristövaikutukset vaihtelevat tasoltaan huomattavasti, vaikka niiden toiminnalliset ominaisuudet voivat olla samanlaiset. Kestävän kehityksen vuoksi olisi edistettävä näiden tuotteiden yleisten ympäristövaikutusten jatkuvaa parantamista, erityisesti määrittämällä kielteisten ympäristövaikutusten pääasialliset lähteet ja välttämällä saasteiden kulkeutumista silloin, kun tähän parantamiseen ei liity kohtuuttomia kustannuksia.

(4) Monia energiaan liittyviä tuotteita on mahdollista parantaa paremmalla suunnittelulla merkittävästi ympäristövaikutusten vähentämiseksi ja energiasäästöjen aikaansaamiseksi, mikä lisäksi alentaa yritysten ja loppukäyttäjien kustannuksia. Sellaisten tuotteiden lisäksi, joiden avulla käytetään, tuotetaan, siirretään tai mitataan energiaa, tietty energiaan liittyvät tuotteet, mukaan lukien rakennusalaalla käytettävät tuotteet, kuten ikkunat ja eristemateriaalit, tai muutamat vedenkäyttöön liittyvät tuotteet, kuten suihkusuuttimet ja hanat, voisivat nekin tuoda merkittäviä energiasäästöjä käytön aikana.

(5) Tuotteiden ekologinen suunnittelu on yhdenmukainen tuotepolitiikkaa (Integrated Product Policy, IPP) koskevan yhteisön strategian eräs keskeinen tekijä. Se on ennalta ehkäisevä lähestymistapa, jonka tarkoituksena on optimoida tuotteiden ympäristötehokkuus ja säilyttää samalla niiden käyttöominaisuudet ja joka tarjoaa uusia ja todellisia mahdollisuuksia valmistajille, kuluttajille ja koko yhteiskunnalle.

⁽¹⁾ EUVL C 100, 30.4.2009, s. 120.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 24. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 24. syyskuuta 2009.

⁽³⁾ EUVL L 191, 22.7.2005, s. 29.

- (6) Energiatehokkuuden parantamista, jonka yksi mahdollisuus on sähkön loppukäytön tehostaminen, pidetään merkittävänä tekijänä yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteiden saavuttamisessa. Sähkön kysyntä on kaikkein nopeimmin kasvava energian loppukäytön muoto, ja sen ennustetaan kasvavan seuraavien 20–30 vuoden aikana, jos ei ryhdytä toimenpiteisiin tämän kehityssuunnan muuttamiseksi. Komission esittämässä eurooppalaisessa ilmastonmuutosohjelmassa ehdotettu merkittävä energiankulutuksen vähennys on mahdollinen. Ilmastonmuutos on eräs Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1600/2002/EY ⁽¹⁾ vahvistetun kuudennen ympäristöä koskevan yhteisön toimintaohjelman painopisteistä. Energian säästäminen on kustannustehokkain tapa lisätä toimitusvarmuutta ja vähentää riippuvuutta tuonnista. Siksi olisi hyväksyttävä huomattavia kysyntään puuttuvia toimia ja tavoitteita.
- (7) Olisi toimittava energiaan liittyvän tuotteen suunnitteluvaiheen aikana, koska vaikuttaa siltä, että elinkaaren kuluessa aiheutuva pilaantuminen ja suurin osa siihen liittyvistä kustannuksista määräytyvät tuossa vaiheessa.
- (8) Olisi luotava johdonmukaiset puitteet energiaan liittyvien tuotteiden ekologista suunnittelua koskevien yhteisön vaatimusten soveltamista varten ja pyrittävä siten takaamaan nämä vaatimukset täyttävien tuotteiden vapaa liikkuvuus ja parantamaan niiden yleistä ympäristövaikutusta. Näissä yhteisön vaatimuksissa olisi noudatettava terveen kilpailun ja kansainvälisen kaupan periaatteita.
- (9) Ekologiseen suunnitteluun liittyvät vaatimukset olisi asetettava siten, että otetaan huomioon kuudennen ympäristöä koskevan yhteisön toimintaohjelman tavoitteet ja painopisteet, mukaan luettuina tarvittaessa kyseisen toimintaohjelman aihekohtaisten strategioiden soveltuvat tavoitteet.
- (10) Tällä direktiivillä pyritään saavuttamaan korkea ympäristönsuojelun taso vähentämällä energiaan liittyvien tuotteiden mahdollisia ympäristövaikutuksia, mikä hyödyttää viime kädessä kuluttajia ja muita loppukäyttäjiä. Kestävä kehitys edellyttää myös, että suunniteltujen toimenpiteiden terveydelliset, sosiaaliset ja taloudelliset vaikutukset arvioidaan perusteellisesti. Tuotteiden energian ja luonnonvarojen käytön tehokkuuden parantaminen auttaa osaltaan turvaamaan energiahuoltoa ja vähentämään luonnonvarojen kysyntää, jotka ovat edellytyksiä vakaalle taloudelliselle toiminnalle ja siten myös kestäväälle kehitykselle.
- (11) Jäsenvaltio, joka katsoo tarpeelliseksi ylläpitää kansallisia säännöksiä ympäristönsuojeluun liittyvien ensisijaisen tärkeiden tarpeiden takia tai ottaa käyttöön uusia säännöksiä, jotka perustuvat ympäristönsuojeluun liittyviin uusiin tieteellisiin todisteisiin, koska kyseisellä jäsenvaltiolla on erityinen, sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen hyväksymisen jälkeen ilmennyt ongelma, voi tehdä niin EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4, 5 ja 6 kohdan edellytysten mukaisesti, sillä siinä määrätään komissiolle tehtävästä ennakkoilmoituksesta ja komission antamasta hyväksynnästä.
- (12) Parannetun suunnittelun ansiosta aikaansaatuja ympäristöhyötyjen maksimoimiseksi voi olla tarpeen tiedottaa kuluttajille energiaan liittyvien tuotteiden ympäristöominaisuuksista ja ympäristötehokkuudesta sekä antaa heille neuvoja tuotteen käyttämiseksi ympäristöä säästävällä tavalla.
- (13) Kesäkuun 18 päivänä 2003 päivätyssä komission tiedonnannossa ”Yhdenmety tuotepolitiikka – Elinkaariajattelu politiikan perustana”, joka on merkittävä innovatiivinen osa kuudetta ympäristöä koskevaa yhteisön toimintaohjelmaa, esitetyn lähestymistavan tavoitteena on vähentää tuotteiden ympäristövaikutuksia niiden koko elinkaaren aikana, mukaan lukien raaka-aineiden valinta ja käyttö, valmistus, pakkaaminen, kuljetus ja jakelu, asennus ja kunnossapito, käyttö ja käyttöänsä loppu. Kun tuotteen koko elinkaaren ympäristövaikutuksia tarkastellaan suunnitteluvaiheessa, on erittäin mahdollista parantaa ympäristötehokkuutta kustannustehokkaalla tavalla, luonnonvarojen ja materiaalien käytön tehokkuus mukaan lukien, ja siten helpottaa myös luonnonvarojen kestävää käyttöä koskevan aihekohtaisen strategian tavoitteiden saavuttamista. Tarvittaisiin riittävää joustavuutta, jotta tällaiset tekijät voidaan sisällyttää tuotteen suunnitteluun samalla kun otetaan huomioon tekniset, toiminnalliset ja taloudelliset näkökohdat.
- (14) Vaikka kokonaisvaltainen lähestymistapa ympäristötehokkuuteen on toivottavaa, kasvihuonekaasujen vähentämistä energiatehokkuutta parantamalla olisi pidettävä ensisijaisena ympäristötavoitteena siihen asti, kun työsuunnitelma on hyväksytty.

⁽¹⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

- (15) Voi olla tarpeellista ja perusteltua laatia erityiset määrälliset vaatimukset joidenkin tuotteiden ekologiselle suunnittelulle tai ympäristönäkökohdille, jotta varmistetaan niiden ympäristövaikutusten minimointi. Kun otetaan huomioon kiireellinen tarve edistää ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioto pöytäkirjan puitteissa tehtyjen sitoumusten täyttämistä, kuitenkin rajoittamatta tällä direktiivillä edistettävän yhdenmisen lähestymistavan noudattamista, olisi korostettava sellaisten toimenpiteiden merkitystä, joilla voidaan tehokkaasti vähentää kasvihuonekaasupäästöjä alhaisin kustannuksin. Näillä toimenpiteillä voidaan myös edistää resurssien kestävää käyttöä, ja niillä on merkittävä osa kymmenvuotisessa kestävä tuotannon ja kulutuksen puiteohjelmassa, josta sovittiin kestävä kehitystä koskevassa huippukokouksessa, joka pidettiin Johannesburgissa 26 päivästä elokuuta 4 päivään syyskuuta 2002.
- (16) Yleisperiaatteena on tapauksen mukaan se, että energiaan liittyvien tuotteiden lepovirtakulutusta olisi vähennettävä niiden toimimisen vaatimaan vähimmäismäärään.
- (17) Samalla kun vertailukohdaksi olisi otettava tehokkaimmat markkinoilla, kansainväliset markkinat mukaan luettuina, olevat tuotteet tai teknologiat, ekologiseen suunnitteluun liittyvien vaatimusten taso olisi asetettava teknisen, taloudellisen ja ympäristöä koskevan analyysin perusteella. Vaatimustason asettamiseen käytettävän menetelmän joustavuus voi edistää nopeaa ympäristötehokkuuden parantamista. Asianomaisia tahoja olisi kuultava ja niiden olisi osallistuttava aktiivisesti tämän analyysin tekemiseen. Pakollisten toimenpiteiden käyttöönotto edellyttää asianomaisten tahojen asianmukaista kuulemistä. Tällaisessa kuulemisessa voi ilmetä, että asteittainen käyttöönotto tai siirtymätoimenpiteet ovat tarpeen. Välitavoitteilla lisätään asianomaisen politiikan ennustettavuutta, otetaan huomioon tuotteen kehitysvaiheet ja helpotetaan asianomaisten tahojen pitkäjännitteistä suunnittelua.
- (18) Ensijainen asema olisi annettava vaihtoehtoisille toimintatavoille, kuten toimialan itsesääntelylle, jos tällaisella toiminnalla voidaan todennäköisesti saavuttaa asetetut toimintatavoitteet nopeammin tai vähemmän kustannuksin kuin pakollisilla vaatimuksilla. Lainsäädäntötoimia voidaan tarvita, jos markkinavoimat eivät kehity oikeaan suuntaan tai riittävän nopeasti.
- (19) Itsesääntelyllä, johon kuuluvat vapaaehtoiset sopimukset toimialan tarjoamina yksipuolisina sitoumuksina, voidaan saavuttaa nopeaa edistymistä pikaisen ja kustannustehokkaan täytäntöönpanon myötä, ja sillä mahdollistetaan joustava ja asianmukainen mukautuminen teknisiin vaihtoehtoihin ja markkinoiden suuntauksiin.
- (20) Vapaaehtoisten sopimusten tai täytäntöönpanotoimenpiteiden vaihtoehtoina esitettyjen muiden itsesääntelytoimien arvioimiseksi olisi oltava saatavilla tietoa ainakin seuraavista asioista: osallistumisen avoimuus, lisäarvo, edustavuus, määrälliset ja vaihteittaiset tavoitteet, kansalaisyhteiskunnan osallistuminen, seuranta ja raportointi, itsesääntelyaloitteen hallinnoimisen kustannustehokkuus ja kestävyys.
- (21) Helmikuun 17 päivänä 2002 päivätty komission tiedonanto "Yhteisön tason ympäristösopimukset osana lainsäädännön yksinkertaistamista ja parantamista koskevaa toimintasuunnitelmaa" voisi antaa hyödyllistä opastusta, kun arvioidaan toimialan itsesääntelyä tämän direktiivin yhteydessä.
- (22) Tällä direktiivillä olisi lisäksi edistettävä ekologisen suunnittelun käyttöä pienissä ja keskisuurissa yrityksissä (jäljempänä 'pk-yritykset') ja erittäin pienissä yrityksissä. Tätä käyttöä olisi helpotettava siten, että yritysten tuotteiden ekologista kestävyyttä koskevat tiedot olisivat laajalti ja helposti saatavilla.
- (23) Tämän direktiivin täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaiset ekologisen suunnittelun vaatimukset täyttävät energiaan liittyvät tuotteet olisi varustettava CE-merkinnällä ja siihen liittyvällä tiedolla, jotta ne voidaan saattaa sisämarkkinoille ja ne voivat liikkua vapaasti. Täytäntöönpanotoimenpiteiden tiukka soveltaminen on tarpeen, jotta voidaan vähentää säänneltyjen energiaan liittyvien tuotteiden ympäristövaikutuksia ja varmistaa terve kilpailu.
- (24) Kun komissio valmistelee täytäntöönpanotoimenpiteitä ja työsuunnitelmaa, sen olisi kuultava jäsenvaltioiden edustajia sekä tuoteriittimään liittyviä osapuolia, kuten toimialaa, pk-yritykset ja käsiteollisuus mukaan luettuina, ammattiliittoja, kauppiaita, vähittäiskauppiaita, maahantuoja, ympäristönsuojeluryhmiä ja kuluttajajärjestöjä.
- (25) Valmistellessaan täytäntöönpanotoimenpiteitä komission olisi otettava myös asianmukaisesti huomioon voimassa oleva kansallinen ympäristölainsäädäntö, erityisesti myrkyllisiä aineita koskeva lainsäädäntö, jonka jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet haluavansa säilyttää, siten, ettei olemassa olevaa perusteltua suojelun tasoa lasketa jäsenvaltioissa.
- (26) Olisi kiinnitettävä huomiota teknistä yhdenmukaistamista koskevissa direktiiveissä käytettäväksi tarkoitettuihin moduuleihin ja sääntöihin, joista säädetään tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista 9 päivänä heinäkuuta 2008 tehdystä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 768/2008/EY⁽¹⁾.

(1) EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82.

- (27) Valvontaviranomaisten olisi vaihdettava tietoja tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista suunnitelluista toimenpiteistä, jotta markkinoiden valvontaa voitaisiin parantaa, ottaen huomioon tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista 9 päivänä heinäkuuta 2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 765/2008⁽¹⁾. Tässä yhteistyössä olisi käytettävä mahdollisimman paljon hyväksi sähköisiä viestintäkeinoja ja asiaan liittyviä yhteisön ohjelmia. Tietojen vaihtoa tuotteen ympäristötehokkuudesta sen elinkaaren aikana ja suunnitteluratkaisujen tuloksista olisi helpotettava. Valmistajien ekologisesta suunnittelusta saamien tietojen kokoaminen ja levittäminen on eräs tällä direktiivillä saavutettava keskeinen etu.
- (28) Toimivaltainen elin on yleensä julkinen tai yksityinen elin, jonka julkiset viranomaiset ovat nimenneet ja joka esittää tarvittavat takuut puolueettomuudesta ja teknisen asiantuntemuksen käytettävyydestä, jotta se voi tarkastaa tuotteen yhteensopivuuden siihen sovellettavien täytäntöönpanotoimenpiteiden kanssa.
- (29) Koska vaatimustenvastaisuuden välttäminen on tärkeää, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että markkinoiden tehokkaaseen valvontaan on käytettävissä tarvittavat keinot.
- (30) Pk-yrityksille suunnatun ekologista suunnittelua koskevan koulutuksen ja tiedotuksen osalta voi olla asianmukaista harkita liitännäistoimia.
- (31) Sisämarkkinoiden toiminnan kannalta on tarpeen, että käytössä on yhteisön tasolla yhdenmukaistetut standardit. Kun tällaisen standardin viite on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, sen noudattamisesta olisi seurattava, että tuotteen oletetaan olevan niiden vastaavien vaatimusten mukainen, joista on määrätty tämän direktiivin perusteella annetussa täytäntöönpanotoimenpiteessä, vaikka myös muut tavat vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi olisi sallittava.
- (32) Eräs yhdenmukaistettujen standardien tärkeimmistä tehtävistä olisi oltava auttaa valmistajia tämän direktiivin nojalla hyväksyttyjen täytäntöönpanotoimenpiteiden soveltamisessa. Tällaiset standardit voivat olla olennaisen tärkeitä mittaus- ja testausmenetelmien vahvistamisessa. Yleisten ekologisen suunnittelun vaatimusten osalta yhdenmukaistetut standardit voivat ohjata osaltaan merkittävästi valmistajia laatimaan tuotteensa ekologisen profiilin sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen vaatimusten mukaisesti. Näissä standardeissa olisi selkeästi osoitettava niiden lausekkeiden ja kyseessä olevien vaatimusten välinen suhde. Yhdenmukaistettujen standardien tarkoituksena ei saisi olla rajojen asettaminen ympäristönäkökohdille.
- (33) Tässä direktiivissä käytettyjen määritelmien osalta on tarkoituksenmukaista viitata asianmukaisiin kansainvälisiin standardeihin, kuten ISO 14040.
- (34) Tässä direktiivissä noudatetaan tiettyjä uuden lähestymistavan täytäntöönpanoperiaatteita, jotka on vahvistettu uudesta lähestymistavasta tekniseen yhdenmukaistamiseen ja standardeihin 7 päivänä toukokuuta 1985 annetussa neuvoston päätöslauselmassa⁽²⁾, sekä periaatetta, joka koskee viittaamista yhdenmukaistettuihin eurooppalaisiin standardeihin. Standardoinnin merkityksestä Euroopassa 28 päivänä lokakuuta 1999 annetussa neuvoston päätöslauselmassa⁽³⁾ suositellaan, että komissio tarkastaa, voidaanko uuden lähestymistavan periaatetta laajentaa uusille sektoreille pyrittäessä parantamaan ja yksinkertaistamaan lainsäädäntöä aina kun se on mahdollista.
- (35) Tällä direktiivillä täydennetään jo olemassa olevia yhteisön säädöksiä, joita ovat muun muassa kodinkoneiden energian ja muiden voimavarojen kulutuksen osoittamisesta merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin 22 päivänä syyskuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/75/ETY⁽⁴⁾, tarkistetusta yhteisön ympäristömerkin myöntämisyjärjestelmästä 17 päivänä heinäkuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1980/2000⁽⁵⁾, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 27 päivänä tammikuuta 2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/96/EY⁽⁶⁾, tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa 27 päivänä tammikuuta 2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/95/EY⁽⁷⁾, vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY muuttamisesta sen mukauttamiseksi kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamennettelyistä ja rajoituksista (REACH) sekä Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta annettuun asetukseen (EY) N:o 1907/2006 18 päivänä joulukuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/121/EY⁽⁸⁾ sekä toimistolaitteiden energiatehokkuutta osoittavia merkintöjä koskevasta yhteisön ohjelmasta 15 päivänä tammikuuta 2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 106/2008⁽⁹⁾. Synergian tämän direktiivin ja olemassa olevien yhteisön säädösten välillä olisi edistettävä niiden vaikutusta ja luotava johdonmukaiset vaatimukset valmistajien sovellettaviksi.

⁽¹⁾ EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30.

⁽²⁾ EYVL C 136, 4.6.1985, s. 1.

⁽³⁾ EYVL C 141, 19.5.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 297, 13.10.1992, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 237, 21.9.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 37, 13.2.2003, s. 24.

⁽⁷⁾ EUVL L 37, 13.2.2003, s. 19.

⁽⁸⁾ EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁹⁾ EUVL L 39, 13.2.2008, s. 1.

- (36) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (37) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta muuttaa tai kumota neuvoston direktiivi 92/42/EY ⁽²⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivit 96/57/EY ⁽³⁾ ja 2000/55/EY ⁽⁴⁾. Muuttamisesta tai kumoamisesta on päätettävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (38) Lisäksi komissiolle olisi siirrettävä toimivalta hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla vahvistetaan määritettyjen energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavat vaatimukset, täytäntöönpanotoimenpiteiden käyttöönotto siirtymäkauden aikana mukaan luetuna, sekä tarvittaessa säännöksiä eri ympäristönäkökoh-
tien tasapainottamisesta. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (39) Komission olisi tämän direktiivin, direktiivin 2005/32/EY ja täytäntöönpanotoimenpiteiden soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella tarkasteltava tämän direktiivin toimintaa, menetelmiä ja tehokkuutta ja arvioitava, onko sen soveltamisalaa aiheellista laajentaa energiaan liittyviä tuotteita pidemmälle. Komission olisi tämän tarkastelun puitteissa kuultava jäsenvaltioiden edustajia sekä kaikkia asianomaisia osapuolia.
- (40) Jäsenvaltioiden olisi määrättävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin johdosta annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen. Kyseisten seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (41) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli sisämarkkinoiden toiminnan varmistamista edellyttämällä tuotteilta riittävää ympäristötehokkuutta, vaan se voidaan laajuutensa ja vaikutustensa vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (42) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan direktiivin 2005/32/EY sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu direktiiviin 2005/32/EY.
- (43) Tämä direktiivi ei saa vaikuttaa liitteessä IX olevassa B osassa mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.
- (44) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽⁵⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja sen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen edellyttämien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä säädetään energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle yhteisössä asetettavien vaatimusten puitteet tavoitteena varmistaa tällaisten tuotteiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla.
2. Tässä direktiivissä säädetään niiden vaatimusten asettamisesta, jotka täytäntöönpanotoimenpiteiden kohteena olevien energiaan liittyvien tuotteiden on täytettävä, jotta ne voidaan saattaa markkinoille ja/tai ottaa käyttöön. Direktiivillä edistetään kestävää kehitystä parantamalla energiatehokkuutta ja ympäristönsuojelun tasoa ja samalla energiahuoltovarmuutta.
3. Tätä direktiiviä ei sovelleta liikennevälineisiin, jotka on tarkoitettu henkilöiden tai tavaroiden kuljetukseen.
4. Tämä direktiivi ja sen nojalla hyväksyttävät täytäntöönpanotoimenpiteet eivät vaikuta yhteisön jätehuoltolainsäädäntöön ja yhteisön kemikaalilainsäädäntöön, fluorattuja kasvihuonekaasuja koskeva yhteisön lainsäädäntö mukaan lukien.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.
⁽²⁾ EYVL L 167, 22.6.1992, s. 17.
⁽³⁾ EYVL L 236, 18.9.1996, s. 36.
⁽⁴⁾ EYVL L 279, 1.11.2000, s. 33.

⁽⁵⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

- 1) 'energiaan liittyvällä tuotteella' (jäljempänä 'tuote') hyödykettä, jolla on käyttönsä aikana vaikutusta energiankulutukseen ja joka saatetaan markkinoille ja/tai otetaan käyttöön, mukaan luettuina tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa energiaan liittyvään tuotteeseen liitettäväksi tarkoitettut osat, jotka saatetaan markkinoille ja/tai otetaan käyttöön erillisinä osina loppukäyttäjää varten ja joiden ympäristöhakkuus voidaan arvioida itsenäisesti;
- 2) 'komponenteilla ja osakokoonpanoilla' tuotteeseen liitettäväksi tarkoitettuja osia, joita ei saateta markkinoille ja/tai oteta käyttöön erillisinä osina loppukäyttäjää varten tai joiden ympäristöhakkuutta ei voida arvioida itsenäisesti;
- 3) 'täytöntöönpanotoimenpiteillä' toimenpiteitä, jotka hyväksytään tämän direktiivin nojalla ja joissa asetetaan määriteltiin tuotteisiin tai niiden ympäristönäkökohtiin liittyviä ekologisen suunnittelun vaatimuksia;
- 4) 'markkinoille saattamisella' tuotteen saattamista yhteisön markkinoille ensimmäistä kertaa jakeluun tai käyttöön yhteisössä korvausta vastaan tai maksutta ja käytetystä myyntitavasta riippumatta;
- 5) 'käyttönotolla' tuotteen ensimmäistä käyttöä käyttötarkoitukseensa loppukäyttäjän toimesta yhteisössä;
- 6) 'valmistajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka valmistaa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia tuotteita ja vastaa siitä, että ne ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaiset, kun tarkoituksena on tuotteiden saattaminen markkinoille ja/tai niiden käyttöönotto valmistajan omalla nimellä tai tavaramerkillä tai valmistajan omaa käyttöä varten. Mikäli tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua valmistajaa tai 8 kohdassa tarkoitettua maahantuojaa ei ole, valmistajaksi katsotaan luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka saattaa markkinoille ja/tai ottaa käyttöön tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia tuotteita;
- 7) 'valtuutetulla edustajalla' yhteisöön sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on saanut valmistajalta kirjallisen valtuutuksen täyttää tämän puolesta kaikki tähän direktiiviin liittyvät velvoitteet ja muodollisuudet tai osan niistä;
- 8) 'maahantuojalla' ketä tahansa yhteisössä olevaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka saattaa kolmannesta maasta peräisin olevan tuotteen yhteisön markkinoille osana liiketoimintaansa;
- 9) 'materiaaleilla' kaikkia tuotteen elinkaaren aikana käytettyjä aineita;
- 10) 'tuotesuunnittelulla' niiden prosessien joukkoa, joilla muunnetaan tuotteelta vaaditut oikeudelliset, tekniset, turvallisuus-, toiminta-, markkinointi- tai muut vaatimukset tuotteen teknisiksi eritelmiksi;
- 11) 'ympäristönäkökohdalla' tuotteen elementtiä tai toimintoa, joka voi olla vuorovaikutteinen ympäristön kanssa sen elinkaaren aikana;
- 12) 'ympäristövaikutuksella' ympäristömuutoksia, jotka aiheutuvat kokonaan tai osittain tuotteesta sen elinkaaren aikana;
- 13) 'elinkaarella' tuotteen peräkkäisiä ja toisiinsa liittyviä vaiheita raaka-aineiden käytöstä loppukäsittelyyn;
- 14) 'uudelleenkäytöllä' toimintaa, jossa tuotetta tai sen osia, jotka ovat saavuttaneet ensimmäisen käyttöikänsä lopun, käytetään samaan tarkoitukseen, johon ne oli suunniteltu, mukaan luettuina keräyspisteeseen, jakelijalle, kierrättäjälle tai valmistajalle palautettujen tuotteiden käytön jatkaminen sekä tuotteen uudelleenkäyttö kunnostuksen jälkeen;
- 15) 'kierrätyksellä' jättemateriaalin uudelleenprosessointia tuotantoprosessissa alkuperäistä tarkoitusta tai muita tarkoituksia varten, lukuun ottamatta energian talteenottoa;
- 16) 'energian talteenotolla' palavan jätteen käyttämistä energian tuottamiseen suoran polttamisen kautta muun jätteen kanssa tai ilman muuta jätettä, kuitenkin siten, että lämpö otetaan talteen;
- 17) 'talteenotolla' sovellettavaa toimintoa, josta säädetään jätteistä 5 päivänä huhtikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/12/EY⁽¹⁾ liitteessä II B;
- 18) 'jätteellä' direktiivin 2006/12/EY liitteessä I lueteltuihin luokkiin kuuluvaa ainetta tai esinettä, jonka sen haltija heittää pois tai aikoo heittää pois tai joutuu heittämään pois;
- 19) 'vaarallisella jätteellä' jätettä, joka kuuluu vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY⁽²⁾ 1 artiklan 4 kohdan soveltamisalaan;
- 20) 'ekologisella profiililla' tuotteeseen sovellettavan täytöntöönpanotoimenpiteen mukaista kuvausta panoksista ja tuotoksista (kuten materiaalit, päästöt ja jäte), jotka liittyvät tuotteeseen koko sen elinkaaren ajan ja joilla on merkitystä tuotteen ympäristövaikutusten kannalta ja jotka ilmaistaan mitattavissa olevina fysikaalisina suureina;

(1) EUVL L 114, 27.4.2006, s. 9.

(2) EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20.

- 21) tuotteen 'ympäristötehokkuudella' valmistajan saavuttamia tuloksia tuotteen ympäristönäkökohtien hallinnassa, sellaisina kuin ne ilmenevät tuotteen teknisistä asiakirjoista;
- 22) 'ympäristötehokkuuden parantamisella' prosessia tuotteen ympäristötehokkuuden kohottamiseksi peräkkäisissä sukupolvilla, ei kuitenkaan välttämättä samanaikaisesti tuotteen kaikkien ympäristönäkökohtien osalta;
- 23) 'ekologisella suunnittelulla' ympäristönäkökohtien huomiioon ottamista tuotesuunnittelussa tuotteen ympäristötehokkuuden parantamiseksi sen koko elinkaaren aikana;
- 24) 'ekologisen suunnittelun vaatimuksella' vaatimusta, joka liittyy tuotteeseen tai tuotteen suunnitteluun ja jonka tarkoituksena on parantaa tuotteen ympäristötehokkuutta, tai vaatimusta tietojen antamisesta tuotteen ympäristönäkökohdista;
- 25) 'yleisellä ekologisen suunnittelun vaatimuksella' ekologisen suunnittelun vaatimusta, joka perustuu tuotteen ekologiseen profiiliin kokonaisuudessaan eikä tietyille ympäristönäkökohdille asetettuihin raja-arvoihin;
- 26) 'erityisellä ekologisen suunnittelun vaatimuksella' määrällistä ja mitattavissa olevaa ekologisen suunnittelun vaatimusta, joka liittyy tuotteen tiettyyn ympäristönäkökohtaan, kuten energiankulutukseen tuotetta käytettäessä mitattuna tiettyä suoritustehon yksikköä kohti;
- 27) 'yhdenmukaistetulla standardilla' teknistä eritelmaa, jonka tunnustettu standardointielin on antanut komission toimeksiannosta teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/34/EY⁽¹⁾ säädettyjen menettelyjen mukaisesti eurooppalaisen vaatimuksen asettamiseksi, mutta jonka noudattaminen ei ole pakollista.

3 artikla

Markkinoille saattaminen ja/tai käyttöönotto

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että täytäntöönpanotoimenpiteiden kohteena olevat tuotteet voidaan saattaa markkinoille ja/tai ottaa käyttöön ainoastaan, jos ne ovat kyseisten toimenpiteiden mukaiset ja jos niissä on CE-merkintä 5 artiklan mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on nimettävä markkinoiden valvonnasta vastaavat viranomaiset. Niiden on huolehdittava siitä, että näillä viranomaisilla on riittävä toimivalta ja että ne käyttävät sitä toteuttaakseen tämän direktiivin nojalla niiden tehtäviin kuuluvia aiheellisia toimenpiteitä. Jäsenvaltioiden on määriteltävä toimivaltaisten viranomaisten tehtävät, valtuudet ja organisaa-

tiota koskevat järjestelyt siten, että näillä viranomaisilla on oikeus:

- a) järjestää riittävästi asianmukaisia tuotteiden vaatimustenmukaisuutta koskevia tarkastuksia ja velvoittaa valmistaja tai tämän valtuutettu edustaja vetämään 7 artiklan mukaisesti markkinoilta tuotteet, jotka eivät vastaa vaatimuksia;
- b) vaatia asianosaisia toimittamaan kaikki tarvittavat tiedot täytäntöönpanotoimenpiteissä eritellyllä tavalla;
- c) ottaa näytteitä tuotteista ja suorittaa niiden vaatimustenmukaisuustarkastuksia.

3. Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle markkinoiden valvonnan tuloksista, ja tarpeen vaatiessa komissio toimittaa kyseiset tiedot muille jäsenvaltioille.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajat ja muut asianomaiset tahot voivat tehdä tuotteiden vaatimustenmukaisuutta koskevia huomautuksia toimivaltaisille viranomaisille.

4 artikla

Maahantuojaan velvollisuudet

Jos valmistaja ei ole sijoittautunut yhteisöön eikä sillä ole valtuutettua edustajaa, maahantuojalla on seuraavat velvollisuudet:

- a) sen on varmistettava, että markkinoille saatettava ja/tai käyttöön otettava tuote on tämän direktiivin ja sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen mukainen; ja
- b) sen on säilytettävä ja asetettava saataville EY-vaatimustenmukaisuusvakuutus ja tekniset asiakirjat.

5 artikla

Vaatimustenmukaisuusmerkintä ja EY-vaatimustenmukaisuusvakuutus

1. Ennen kuin täytäntöönpanotoimenpiteiden kohteena oleva tuote saatetaan markkinoille ja/tai otetaan käyttöön, siihen on kiinnitettävä CE-merkintä ja EY-vaatimustenmukaisuudesta on annettava vakuutus, jossa valmistaja tai sen valtuutettu edustaja varmistaa ja vakuuttaa, että tuote on sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen kaikkien asiaankuuluvien säännösten mukainen.

2. CE-merkintä koostuu kirjaimista "CE" siten kuin liitteessä III esitetään.

3. EY-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on oltava liitteessä VI mainitut tiedot, ja siinä on viitattava asianmukaiseen täytäntöönpanotoimenpiteeseen.

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

4. On kiellettyä kiinnittää tuotteisiin merkintöjä, jotka voivat johtaa käyttäjiä harhaan CE-merkinnän tarkoituksen tai muodon suhteen.

5. Jäsenvaltiot voivat vaatia liitteessä I olevan 2 osan mukaisesti toimitettavien tietojen antamista yhdellä tai useammalla virallisella kielellään, kun tuote saavuttaa loppukäyttäjän.

Jäsenvaltioiden on myös annettava lupa näiden tietojen antamiseen yhdellä tai useammalla muulla Euroopan unionin toimielinten virallisella kielellä.

Kun jäsenvaltiot soveltavat ensimmäistä alakohtaa, niiden on otettava huomioon erityisesti seuraavaa:

- a) voidaanko tiedot antaa yhdenmukaistetuilla symboleilla tai tunnustetuilla koodeilla tai muulla tavoin; ja
- b) tuotteen arvioitu käyttäjätyyppi ja annettavien tietojen luonne.

6 artikla

Vapaa liikkuvuus

1. Jäsenvaltiot eivät saa niihin liitteessä I olevassa 1 osassa tarkoitettuihin tuotteiden ekologisen suunnittelun parametreihin, jotka kuuluvat sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen piiriin, liittyviin ekologisen suunnittelun vaatimuksiin liittyvillä perusteilla kieltää, rajoittaa tai haitata sellaisen tuotteen, joka on sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen kaikkien asianomaisten säännösten mukainen ja jossa on 5 artiklan mukaisesti CE-merkintä, markkinoille saattamista ja/tai käyttöönottoa alueellaan.

2. Jäsenvaltiot eivät saa niihin liitteessä I olevassa 1 osassa tarkoitettuihin tuotteiden ekologisen suunnittelun parametreihin, joiden osalta sovellettavassa täytäntöönpanotoimenpiteessä ei edellytetä ekologisen suunnittelun vaatimusta, liittyviin ekologisen suunnittelun vaatimuksiin liittyvillä perusteilla kieltää, rajoittaa tai haitata sellaisen tuotteen, jossa on 5 artiklan mukaisesti CE-merkintä, markkinoille saattamista ja/tai käyttöönottoa alueellaan.

3. Jäsenvaltiot eivät saa estää sellaisten tuotteiden esittelmistä esimerkiksi messuilla, näyttelyissä ja esittelytilaisuuksissa, jotka eivät ole sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen säännösten mukaisia mutta joiden yhteydessä ilmoitetaan näkyvästi, että niitä ei saa saattaa markkinoille ja/tai ottaa käyttöön ennen kuin ne on saatettu vaatimusten mukaisiksi.

7 artikla

Suojalauseke

1. Jos jäsenvaltio toteaa, että 5 artiklassa tarkoitettulla CE-merkinnällä varustettu tuote, jota käytetään käyttötarkoituksen

mukaisella tavalla, ei ole kaikkien sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen asiaankuuluvien säännösten mukainen, valmistajan tai sen valtuutetun edustajan on saatettava tuote vastaamaan sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen säännöksiä ja/tai CE-merkintää ja lopetettava säännösten rikkominen jäsenvaltion määräämillä ehdoilla.

Mikäli on riittävästi näyttöä siitä, että tuote saattaa olla vaatimusten vastainen, jäsenvaltion on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet, jotka vaatimustenvastaisuuden vakavuudesta riippuen voivat ulottua jopa tuotteen markkinoillesaattamiskieltoon, kunnes vaatimusten noudattaminen on todettu.

Jos vaatimustenvastaisuus jatkuu, jäsenvaltion on tehtävä päätös kyseisen tuotteen markkinoille saattamisen ja/tai käyttöönoton rajoittamisesta tai kieltämisestä tai varmistettava, että tuote vedetään pois markkinoilta.

Kieltämisestä ja markkinoilta poisvetämisestä on ilmoitettava välittömästi komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

2. Kaikissa päätöksissä, jotka jäsenvaltio tekee tämän direktiivin nojalla ja joissa rajoitetaan tuotteen markkinoille saattamista ja/tai käyttöönottoa tai kielletään ne, on mainittava syyt, joihin päätös perustuu.

Tällainen päätös on viipymättä annettava tiedoksi asianomaiselle osapuolelle, jolle on samanaikaisesti ilmoitettava asianomaisen jäsenvaltion voimassa olevan lainsäädännön mukaisista oikeuskeinoista ja niitä koskevista määräajoista.

3. Jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikista 1 kohdan nojalla tehdyistä päätöksistä ja ilmoitettava niiden syyt sekä erityisesti se, johtuuko vaatimustenvastaisuus:

- a) sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen vaatimusten täyttämättä jättämisestä;
- b) 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaistettujen standardien virheellisestä soveltamisesta;
- c) puutteista 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa.

4. Komissio kuulee asianomaisia osapuolia viipymättä ja voi käyttää riippumattomien ulkopuolisten asiantuntijoiden antamia teknisiä neuvoja.

Kuulemisen jälkeen komissio ilmoittaa kannastaan välittömästi päätöksen tehneelle jäsenvaltiolle ja muille jäsenvaltioille.

Jos komissio katsoo, ettei päätös ole perusteltu, se ilmoittaa asiasta välittömästi jäsenvaltioille.

5. Jos tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu päätös perustuu puutteeseen yhdenmukaistetussa standardissa, komissio aloittaa välittömästi 10 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetyn menettelyn. Komissio ilmoittaa asiasta samanaikaisesti 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle komitealle.

6. Jäsenvaltiot ja komissio toteuttavat tarpeelliset toimenpiteet tämän menettelyn aikana toimitettujen tietojen luottamuksellisuuden takaamiseksi, jos se on perusteltua.

7. Jäsenvaltioiden tämän artiklan nojalla tekemät päätökset julkistetaan avoimella tavalla.

8. Komission lausunto näistä päätöksistä julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

8 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointi

1. Ennen täytäntöönpanotoimenpiteiden kohteena olevan tuotteen markkinoille saattamista ja/tai käyttöönottoa valmistajan tai sen valtuutetun edustajan on varmistettava, että tuotteen vaatimustenmukaisuuden arviointi suoritetaan kaikkien sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen asianomaisten vaatimusten osalta.

2. Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt on täsmennettävä täytäntöönpanotoimenpiteissä, ja niissä on annettava valmistajille mahdollisuus valita joko tämän direktiivin liitteessä IV säädetty sisäinen suunnittelun valvonta tai tämän direktiivin liitteessä V säädetty hallintajärjestelmä. Jos se on asianmukaisesti perusteltua ja oikeassa suhteessa riskiin, vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely on valittava asiaankuuluvien moduulien joukosta, sellaisina kuin ne kuvataan päätöksen N:o 768/2008/EY liitteessä II.

Mikäli jäsenvaltiolla on vahva näyttö tuotteen todennäköisestä vaatimustenvastaisuudesta, kyseisen jäsenvaltion on mahdollisimman nopeasti julkaistava tuotteen vaatimustenmukaisuudesta perusteltu arvio, jonka voi tehdä toimivaltainen elin, jotta korjaavat toimet voidaan tarvittaessa tehdä ajoissa.

Jos täytäntöönpanotoimenpiteiden kohteena olevan tuotteen on suunnitellut organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) 19 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 761/2001⁽¹⁾ mukaisesti rekisteröity organisaatio ja jos suunnittelutoiminto sisältyy tämän rekisteröinnin piiriin, tämän organisaation hallintajärjestelmän oletetaan olevan tämän direktiivin liitteen V vaatimusten mukainen.

Jos täytäntöönpanotoimenpiteiden kohteena olevan tuotteen suunnitellaan organisaatiolla on hallintajärjestelmä, johon sisältyy tuotesuunnittelutoiminto ja joka pannaan täytäntöön yhdenmukaistettujen standardien mukaisesti, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tämän hallintajärjestelmän oletetaan olevan liitteessä V olevien vastaavien vaatimusten mukainen.

3. Täytäntöönpanotoimenpiteiden kohteena olevan tuotteen markkinoille saattamisen ja/tai käyttöönoton jälkeen valmistajan tai sen valtuutetun edustajan on pidettävä asianomaiset suoritettuun vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyvät asiakirjat ja annetut vaatimustenmukaisuusvakuutukset saatavilla jäsenvaltioiden suorittamaa tarkastusta varten kymmenen vuoden ajan viimeisen kyseisen tuotteen valmistamisesta.

Asianomaisten asiakirjojen on oltava saatavilla kymmenen päivän kuluessa jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen esittämän pyynnön vastaanottamisesta.

4. Asiakirjat, jotka liittyvät vaatimustenmukaisuuden arviointiin ja 5 artiklassa tarkoitettuun EY-vaatimustenmukaisuusvakuutukseen, on laadittava jollakin Euroopan unionin toimielinten virallisella kielellä.

9 artikla

Vaatimustenmukaisuusolettama

1. Jäsenvaltioiden on pidettävä 5 artiklassa tarkoitettulla CE-merkinnällä varustettua tuotetta sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen asianomaisten säännösten mukaisena.

2. Jäsenvaltioiden on pidettävä tuotetta sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen kaikkien vaatimusten mukaisena, jos siihen on sovellettu kyseiseen täytäntöönpanotoimenpiteeseen liittyviä yhdenmukaistettuja standardeja, joiden viitenumerot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3. Tuotteen, jolle on myönnetty yhteisön ympäristömerkki asetuksen (EY) N:o 1980/2000 nojalla, oletetaan olevan sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten mukainen, jos ympäristömerkki täyttää kyseiset vaatimukset.

4. Vaatimustenmukaisuusolettaman toteuttamiseksi tämän direktiivin mukaisesti komissio voi 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen päättää, että muut ympäristömerkit täyttävät asetuksen (EY) N:o 1980/2000 mukaista yhteisön ympäristömerkkiä vastaavat edellytykset. Tuotteiden, joille on myönnetty tällainen muu ympäristömerkki, oletetaan olevan sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten mukaisia, jos tämä ympäristömerkki täyttää kyseiset vaatimukset.

⁽¹⁾ EYVL L 114, 24.4.2001, s. 1.

10 artikla

Yhdenmukaistetut standardit

1. Jäsenvaltioiden on mahdollisuuksien mukaan varmistettava asianmukaisten toimenpiteiden toteuttaminen, jotta asianomaisia osapuolia voidaan kuulla kansallisella tasolla yhdenmukaistettujen standardien valmistelusta ja seurannasta.

2. Jos jäsenvaltio tai komissio katsoo, että yhdenmukaistetut standardit, joiden soveltamisen oletetaan täyttävän sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen erityiset säännökset, eivät täysin täytä näitä säännöksiä, asianomainen jäsenvaltio tai komissio ilmoittaa asiasta perusteluineen direktiivin 98/34/EY 5 artiklalla perustetulle pysyvälle komitealle. Komitea antaa kiireellisesti lausunnon.

3. Mainitun komitean lausunnon perusteella komissio päättää julkaista, olla julkaisematta, julkaista rajoitettuihin, säilyttää tai peruuttaa viittaukset asianomaisiin yhdenmukaistettuihin standardeihin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4. Komissio ilmoittaa asiasta asianomaiselle eurooppalaiselle standardointielimelle ja antaa tarvittaessa uuden toimeksiannon asianomaisten yhdenmukaistettujen standardien tarkistamiseksi.

11 artikla

Komponentteja ja osakokoonpanoja koskevat vaatimukset

Täytäntöönpanotoimenpiteissä voidaan vaatia valmistajaa tai sen valtuutettua edustajaa, jotka saattavat komponentteja ja osakokoonpanoja markkinoille ja/tai ottavat niitä käyttöön, toimittamaan täytäntöönpanotoimenpiteiden kohteena olevan tuotteen valmistajalle asianmukaiset tiedot komponenttien tai osakokoonpanojen materiaalien koostumuksesta ja energian, materiaalien ja/tai muiden resurssien kulutuksesta.

12 artikla

Hallinnollinen yhteistyö ja tiedonvaihto

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava sellaisten tarvittavien toimenpiteiden toteuttaminen, joilla voidaan kannustaa tämän direktiivin täytäntöönpanosta vastaavia viranomaisia keskinäiseen yhteistyöhön sekä tietojen antamiseen toisilleen ja komissiolle tämän direktiivin toimivuuden ja erityisesti 7 artiklan täytäntöönpanon tukemiseksi.

Hallinnollisessa yhteistyössä ja tiedonvaihossa on hyödynnettävä mahdollisimman tehokkaasti sähköisiä viestintävälineitä, ja näitä toimia voidaan tukea asianomaisilla yhteisön ohjelmilla.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän direktiivin soveltamisesta vastaavat viranomaiset.

2. Komission ja jäsenvaltioiden välisen tiedonvaihdon täsmällisestä luonteesta ja rakenteesta päätetään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, joilla rohkaitaan tässä artiklassa tarkoitettua jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja edistetään sitä.

13 artikla

Pienet ja keskisuuret yritykset

1. Komissio ottaa pieniä ja keskisuuria yrityksiä (jäljempänä 'pk-yritykset') ja hyvin pieniä yrityksiä hyödyttävissä ohjelmissa huomioon aloitteet, jotka auttavat pk-yrityksiä ja hyvin pieniä yrityksiä sisällyttämään ympäristönäkökohdat, energiatehokkuus mukaan luettuna, tuotteidensa suunnitteluun.

2. Täytäntöönpanotoimenpidettä voidaan täydentää kyseisellä tuotantoalalla toimivien pk-yritysten erikoispiirteet kattavilla suuntaviivoilla. Komissio voi tarvittaessa ja 1 kohdan mukaisesti tuottaa erikoislisämateriaalia tämän direktiivin soveltamisen helpottamiseksi pk-yrityksissä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava erityisesti tukiverkkojen ja -rakenteiden vahvistamisen avulla, että ne rohkaisevat pk-yrityksiä ja erittäin pieniä yrityksiä omaksumaan ympäristön kannalta kestävästä lähestymistavasta jo tuotteen suunnitteluvaiheessa ja mukautumaan Euroopan unionin tulevaan lainsäädäntöön.

14 artikla

Kuluttajille tiedottaminen

Sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen mukaisesti valmistajien on varmistettava asianmukaisesti katsomassaan muodossa, että tuotteiden kuluttajat saavat:

- a) tarvittavat tiedot mahdollisuuksistaan tuotteen kestävässä käytössä; ja
- b) tiedot tuotteen ekologisesta profilista ja ekologisen suunnittelun eduista, mikäli täytäntöönpanotoimenpiteissä tätä edellytetään.

15 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Jos tuote täyttää tämän artiklan 2 kohdassa luetellut edellytykset, sen osalta on toteutettava täytäntöönpanotoimenpide tai tämän artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu itsesääntelytoimi. Nämä täytäntöönpanotoimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen edellytykset ovat seuraavat:

- a) tuotteen on edustettava merkittävää myynti- ja kauppavolyymia, jonka on yhteisön alueella todistettavasti oltava viimeimpien saatavissa olevien tietojen mukaan yli 200 000 yksikköä vuodessa;
- b) tuotteella on markkinoille saatetut ja/tai käyttöön otetut määrät huomioon ottaen oltava yhteisön alueella merkittävä ympäristövaikutus, siten kuin on määritelty päätöksessä N:o 1600/2002/EY vahvistetuissa yhteisön strategisissa painopisteissä; ja
- c) tuotteeseen on liityttävä merkittäviä mahdollisuuksia ympäristövaikutusten parantamiseen ilman, että siitä aiheutuu kohtuuttomia kustannuksia, ottaen erityisesti huomioon seuraavat seikat:
 - i) muun asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön puuttuminen tai markkinavoimien kyvyttömyys ratkaista kysymys asianmukaisesti; ja
 - ii) suuret eroavaisuudet markkinoilla saatavissa olevien toimivuudeltaan vastaavien tuotteiden ympäristötehokkuudessa.

3. Valmistellessaan täytäntöönpanotoimenpidettä koskevaa ehdotusta komissio ottaa huomioon 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen komitean esittämät näkemykset, ja lisäksi se ottaa huomioon:

- a) ympäristöä koskevat yhteisön painopistealueet, kuten päätöksessä N:o 1600/2002/EY tai komission eurooppalaisessa ilmastomuutosohjelmassa (ECCP) esitetyt painopistealueet; ja
- b) asianmukaisen yhteisön lainsäädännön ja itsesääntelyn, kuten vapaaehtoiset sopimukset, joilla 17 artiklassa tarkoitettua arvioon mukaisesti odotetaan saavutettavan politiikan tavoitteet nopeammin tai halvemmalla kuin pakollisilla vaatimuksilla.

4. Täytäntöönpanotoimenpide-ehdotusta valmistellessaan komissio:

- a) tarkastelee tuotteen elinkaarta ja sen kaikkia merkittäviä ympäristönäkökohtia, muun muassa energiatehokkuutta. Ympäristönäkökohtien ja niiden parantamisen toteutettavuuden analyysin laajuuden on oltava suhteessa niiden tärkeyteen. Tuotteen merkittäviä ympäristönäkökohtia koskevien ekologisen suunnittelun vaatimusten hyväksymistä ei saa viivyttää tarpeettomasti muihin näkökohtiin liittyvillä epävarmuuksilla;
- b) suorittaa arvioinnin, jossa tarkastellaan vaikutusta ympäristöön, kuluttajiin ja valmistajiin, pk-yritykset mukaan luetuina, kilpailukykyyn, yhteisön ulkopuolella sijaitsevat markkinat mukaan lukien, innovoinnin, markkinoille pääsyn sekä kustannusten ja hyötyjen osalta;
- c) ottaa huomioon nykyisen kansallisen ympäristölainsäädännön, jota jäsenvaltiot pitävät asiaan vaikuttavana;
- d) kuulee asianmukaisella tavalla sidosryhmiä;
- e) laatii täytäntöönpanotoimenpidettä koskevan ehdotuksen perustelut b alakohdassa tarkoitettua arvioinnin pohjalta; ja
- f) määrittelee täytäntöönpanopäivän (-päivät) ja mahdollisen vaiheittaisen toimenpiteen tai siirtymätoimenpiteen tai -kaudet ottaen huomioon erityisesti pk-yrityksiin tai pääasiassa pk-yritysten valmistamiin erityisiin tuoteryhmiin kohdistuvat mahdolliset vaikutukset.

5. Täytäntöönpanotoimenpiteiden on täytettävä kaikki seuraavat arviointiperusteet:

- a) tuotteen toiminnallisuuteen käyttäjän näkökulmasta ei saa kohdistua merkittävää kielteistä vaikutusta;
- b) terveydelle, turvallisuudelle ja ympäristölle ei saa aiheutua haitallisia vaikutuksia;
- c) kuluttajiin ei saa kohdistua merkittävää kielteistä vaikutusta erityisesti tuotteen kohtuuhintaisuuden ja elinkaarikustannusten osalta;
- d) toimialan kilpailukykyyn ei saa kohdistua merkittävää kielteistä vaikutusta;
- e) ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamisesta ei lähtökohtaisesti saa seurata, että valmistajilta vaaditaan patenttia edellyttävää tekniikkaa; ja
- f) valmistajille ei saa aiheutua kohtuutonta hallinnollista rasitetta.

6. Täytäntöönpanotoimenpiteissä on säädettävä ekologisen suunnittelun vaatimuksista liitteen I ja/tai liitteen II mukaisesti.

Erityisiä ekologisen suunnittelun vaatimuksia on otettava käyttöön sellaisten valikoitujen ympäristönäkökohtien osalta, joilla on merkittävä ympäristövaikutus.

Täytäntöönpanotoimenpiteissä voidaan säätää myös siitä, ettei tiettyjen liitteessä I olevassa 1 osassa tarkoitettujen ekologisen suunnittelun parametrien osalta edellytetä ekologisen suunnittelun vaatimusta.

7. Vaatimukset on muotoiltava siten, että varmistetaan markkinoita valvovien viranomaisten mahdollisuus tarkistaa, täyttääkö tuote täytäntöönpanotoimenpiteen vaatimukset. Täytäntöönpanotoimenpiteessä on esitettävä, voidaanko tarkistusmenettely kohdistaa suoraan tuotteeseen vai voidaanko se suorittaa teknisten asiakirjojen pohjalta.

8. Täytäntöönpanotoimenpiteiden on sisällettävä liitteessä VII mainitut tiedot.

9. Asiaankuuluvat tutkimukset ja analyysit, joita komissio käyttää täytäntöönpanotoimenpiteitä valmistellessaan, olisi saatettava yleisön saataville ottaen erityisesti huomioon se, että ne ovat asianomaisten pk-yritysten helposti saatavilla ja käytettävissä.

10. Täytäntöönpanotoimenpiteen, jossa vahvistetaan ekologisen suunnittelun vaatimukset, on tarvittaessa sisällettävä säännökset, jotka koskevat eri ympäristönäkökohtien tasapainottamista. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.

16 artikla

Työsuunnitelma

1. Edellä 15 artiklassa esitettyjen edellytysten mukaisesti ja kuultuaan 18 artiklassa tarkoitettua kuulemisfoorumia komissio laatii viimeistään 21 päivänä lokakuuta 2011 työsuunnitelman, joka saatetaan julkisesti saataville.

Työsuunnitelmassa esitetään seuraaville kolmelle vuodelle ohjeellinen luettelo tuoteryhmistä, joita pidetään ensisijaisina täytäntöönpanotoimenpiteitä hyväksyttäessä.

Komissio muuttaa työsuunnitelmaa säännöllisesti kuulemisfoorumia kuultuaan.

2. Siirtymä kautena, jona tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ensimmäinen työsuunnitelma laaditaan, komissio ottaa kuitenkin 15 artiklassa esitettyjen edellytysten mukaisesti ja kuulemisfoorumia kuultuaan tarvittaessa käyttöön ennakkoivasti:

a) täytäntöönpanotoimenpiteitä aloittaen niistä tuotteista, joihin liittyy eurooppalaisen ilmastomuutosohjelman mukaan suuria mahdollisuuksia kasvihuonekaasupäästöjen kustannuste-

hokkaaseen vähentämiseen, mukaan lukien lämmitys- ja vedenlämmityslaitteet, sähkömoottorijärjestelmät, valaistus sekä kotitalouksissa että palvelusektorilla, kodinkoneet, toimistolaitteet sekä kotitalouksissa että palvelusektorilla, kulutuselektronikka sekä lämmitys-, ilmanvaihto- ja ilmastointijärjestelmät; ja

b) erillisen täytäntöönpanotoimenpiteen tuoteryhmän lepovirtakulutuksen vähentämiseksi.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.

17 artikla

Itsesääntely

Vapaaehtoiset sopimukset ja muut itsesääntelytoimet, jotka on esitetty täytäntöönpanotoimenpiteiden vaihtoehtoina tämän direktiivin mukaisesti, on arvioitava ainakin liitteen VIII perusteella.

18 artikla

Kuulemisfoorumi

Komissio varmistaa, että se tehtäviään hoitaessaan huolehtii kunkin täytäntöönpanotoimenpiteen osalta jäsenvaltioiden edustajien ja kaikkien kyseessä olevaan tuotteeseen tai tuoteryhmään liittyvien osapuolten kuten tuotannonalan, pk-yritykset ja käsinteollisuus mukaan luettuina, ammattiliittojen, kauppiaiden, vähittäiskauppiaiden, maahantuojien, ympäristönsuojeluryhmien ja kuluttajajärjestöjen tasapuolisesta osallistumisesta. Nämä osapuolet osallistuvat erityisesti täytäntöönpanotoimien määrittelyyn ja tarkistamiseen, laadittujen markkinoiden seurantamekanismien tehokkuuden tutkimiseen ja vapaaehtoisten sopimusten ja muiden itsesääntelytoimien arvioimiseen. Nämä osapuolet koontuvat kuulemisfoorumissa. Komissio vahvistaa foorumin työjärjestyksen.

19 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määrääjäksi vahvistetaan kolme kuukautta.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

20 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista säännöistä ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia ottaen huomioon vaatimustenvastaisuuden laajuus sekä yhteisön markkinoille saatettujen vaatimusten vastaisten tuotteiden yksikömäärä. Jäsenvaltioiden on annettava kyseiset säännökset komissiolle tiedoksi viimeistään 20 päivänä marraskuuta 2010 ja ilmoitettava niihin vaikuttavista mahdollisista myöhemmistä muutoksista viipymättä.

21 artikla

Tarkistaminen

Komissio arvioi viimeistään vuonna 2012 tämän direktiivin ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden tehokkuutta, muun muassa

- a) menetelmiä, joilla yksilöidään ja tutkitaan merkittäviä ympäristöparametreja, kuten resurssien käytön tehokkuutta, ottaen huomioon tuotteiden koko elinkaari;
- b) täytäntöönpanotoimenpiteitä koskevia vähimmäisedellytyksiä;
- c) markkinoiden valvontamekanismeja; ja
- d) mahdollista asiaankuuluvaa itsesääntelyä.

Tämän arvioinnin jälkeen ja ottaen erityisesti huomioon tämän direktiivin laajennettuun soveltamisalaan liittyvät kokemukset komissio arvioi 18 artiklassa tarkoitettua kuulemisfoorumia kuultuaan etenkin sitä, onko tämän direktiivin soveltamisalaa aiheellista laajentaa koskemaan muita kuin energiaan liittyviä tuotteita, jotta niiden ympäristövaikutuksia voidaan vähentää merkittävästi niiden koko elinkaaren aikana, ja tekee tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksia tämän direktiivin muuttamiseksi.

22 artikla

Luottamuksellisuus

Edellä 11 artiklassa ja liitteessä I olevassa 2 osassa tarkoitettujen valmistajan ja/tai sen valtuutetun edustajan tietojen antamista koskevien vaatimusten on oltava oikeasuhteisia, ja niissä on otettava huomioon kaupallisesti arkaluonteisten tietojen oikeutettu luottamuksellisuus.

23 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava 1–9, 11, 14, 15 ja 20 artiklan sekä liitteiden I–V, VII ja VIII noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 20 päivänä marraskuuta 2010. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

24 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2005/32/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä IX olevassa A osassa mainitulla direktiivillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia liitteessä IX olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä X olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

25 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

26 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä lokakuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BUZEK

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
C. MALMSTRÖM

LIITE I

Menetelmä yleisten ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamiseksi

(15 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu)

Yleisillä ekologisen suunnittelun vaatimuksilla pyritään parantamaan tuotteiden ympäristötehokkuutta keskittyen niiden merkittäviin ympäristönäkökohtiin ja raja-arvoja asettamatta. Tässä liitteessä tarkoitettua menetelmää on sovellettava, kun tarkasteltavana olevalle tuoteryhmälle ei ole asianmukaista asettaa raja-arvoja. Valmistellessaan 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle komitealle toimitettavaa täytäntöönpanotoimenpide-ehdotusta komission on yksilöitävä merkittävät ympäristönäkökohdat, jotka on mainittava täytäntöönpanotoimenpiteessä.

Valmistellessaan täytäntöönpanotoimenpiteitä, joissa säädetään yleisistä ekologisen suunnittelun vaatimuksista 15 artiklan mukaisesti, komission on yksilöitävä täytäntöönpanotoimenpiteen kohteena olevan tuotteen osalta soveltuvin osin asianmukaiset ekologisen suunnittelun parametrit 1 osassa mainittujen joukosta, tietojen antamista koskevat vaatimukset 2 osassa mainittujen joukosta ja 3 osassa mainitut valmistajalle asetettavat vaatimukset.

1 osa. Tuotteiden ekologisen suunnittelun parametrit

1.1 Siltä osin kuin merkittävät ympäristönäkökohdat liittyvät tuotesuunnitteluun, ne on yksilöitävä ottaen huomioon seuraavat tuotteen elinkaaren vaiheet:

- a) raaka-aineiden valinta ja käyttö;
- b) valmistus;
- c) pakkaaminen, kuljetus ja jakelu;
- d) asennus ja kunnossapito;
- e) käyttö; ja
- f) käyttöiän loppu, jolla tarkoitetaan tilaa, jossa tuote on ensimmäisen käyttönsä lopussa loppukäsittelynsä asti.

1.2 Kunkin vaiheen osalta on soveltuvin osin arvioitava seuraavat ympäristönäkökohdat:

- a) ennustettu materiaalien, energian ja muiden resurssien kuten makean veden kulutus;
- b) ennakoidut päästöt ilmaan, veteen tai maaperään;
- c) ennakoitu fysikaalisista vaikutuksista kuten melusta, värinästä, säteilystä ja sähkömagneettisista kentistä johtuva saaste;
- d) odotettu jätteen syntyminen; ja
- e) mahdollisuudet materiaalien ja/tai energian uudelleenkäyttöön, kierrätykseen ja hyödyntämiseen direktiivi 2002/96/EY huomioon ottaen.

1.3 Erityisesti seuraavia parametreja on käytettävä, soveltuvin osin ja tarvittaessa täydennettynä muilla parametreilla, 1.2 alakohdassa tarkoitettujen ympäristönäkökohtien mahdollisten parannusten arvioimiseen:

- a) tuotteen paino ja tilavuus;
- b) kierrätystoiminnasta saatujen materiaalien käyttö;
- c) energian, veden ja muiden resurssien kulutus elinkaaren aikana;

- d) vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY ⁽¹⁾ mukaisesti terveydelle ja/tai ympäristölle vaarallisiksi luokiteltujen aineiden käyttö ottaen huomioon tiettyjen aineiden markkinoille saattamisesta ja käytöstä annettu lainsäädäntö, kuten tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 76/769/ETY ⁽²⁾ tai direktiivi 2002/95/EY;
- e) asianmukaiseen käyttöön ja kunnossapitoon tarvittavien kulutushyödykkeiden määrä ja laatu;
- f) uudelleenkäytön ja kierrätyksen helppous, joka ilmaistaan seuraavien seikkojen avulla: käytettyjen materiaalien ja komponenttien lukumäärä, standardikomponenttien käyttö, purkamiseen tarvittava aika, purkamiseen tarvittavien välineiden monimutkaisuus, komponenttien ja materiaalien koodausstandardien käyttö uudelleenkäyttöön ja kierrätykseen sopivien komponenttien ja materiaalien tunnistamiseksi (mukaan luettuna muoviosien merkintä ISO-standardien mukaisesti), helposti kierrätettävien materiaalien käyttö, arvokkaiden ja muiden kierrätettävien komponenttien ja materiaalien erottelun helppous, vaarallisia aineita sisältävien komponenttien ja materiaalien erottelun helppous;
- g) käytettyjen komponenttien sisällyttäminen tuotteeseen;
- h) komponenttien ja kokonaisten laitteiden uudelleenkäytölle ja kierrätykselle haitallisten teknisten ratkaisujen välttäminen;
- i) käyttöiän pidentäminen, jota ilmentävät taattu vähimmäiskäyttöikä, varaosien saatavuuden vähimmäisaika, modulaarisuus, ajanmukaistettavuus ja korjattavuus;
- j) syntyvän jätteen ja syntyvän vaarallisen jätteen määrä;
- k) päästöt ilmaan (kasvihuonekaasut, happamoittavat aineet, haihtuvat orgaaniset yhdisteet, otsonikatoa aiheuttavat aineet, pysyvät orgaaniset yhdisteet, raskasmetallit, pienhiukkaset ja suspensiohiukkaset), sanotun kuitenkin rajoittamatta liikkuviin työkoneisiin asennettavien polttomoottoreiden kaasu- ja hiukkaspäästöjen torjuntatoimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 16 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/68/EY ⁽³⁾ soveltamista;
- l) päästöt veteen (raskasmetallit, happitasapainoa häiritsevät aineet ja pysyvät orgaaniset yhdisteet); ja
- m) päästöt maaperään (erityisesti vaarallisten aineiden vuodot tuotteen käyttövaiheessa ja mahdollinen suodattuminen jätteeksi muuttuneista tuotteista).

2 osa. Tietojen antamista koskevat vaatimukset

Täytäntöpanotoimenpiteissä voidaan edellyttää valmistajilta sellaisten tietojen antamista, jotka voivat vaikuttaa tapaan, jolla muut osapuolet kuin valmistaja käsittelevät, käyttävät tai kierrättävät tuotetta. Näihin tietoihin voivat sisältyä soveltuvin osin:

- a) suunnittelijalta saatavat valmistusprosessiin liittyvät tiedot;
- b) kuluttajille annettavat tuotteen merkittäviä ympäristöominaisuuksia ja ympäristötehokkuutta koskevat tiedot, jotka liitetään tuotteeseen, kun se saatetaan markkinoille, jotta kuluttaja voi verrata näitä tuotteiden näkökohtia;
- c) kuluttajille annettavat tiedot tuotteen asentamisesta, käytöstä ja kunnossapidosta siten, että minimoidaan sen ympäristövaikutukset ja taataan sen optimaalinen käyttöikä, sekä ohjeet siitä, miten tuote palautetaan käyttöiän lopussa, ja tarvittaessa tiedot varaosien saatavuusajasta ja mahdollisuuksista ajantasaistaa tuotteet; ja
- d) käsittelylaitoksille annettavat tiedot purkamisesta, kierrätyksestä tai hävittämisestä tuotteen käyttöiän päätyttyä.

Tiedot on annettava itse tuotteessa aina kun se on mahdollista.

Näissä tiedoissa on otettava huomioon yhteisön muun lainsäädännön, kuten direktiivin 2002/96/EY, mukaiset velvoitteet.

⁽¹⁾ EYVL 196, 16.8.1967, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 262, 27.9.1976, s. 201.

⁽³⁾ EYVL L 59, 27.2.1998, s. 1.

3 osa. Valmistajalle asetettavat vaatimukset

1. Käsiteltäessä niitä täytäntöönpanotoimenpiteessä yksilöityjä tuotteiden ympäristönäkökohtia, joihin voidaan merkittävästi vaikuttaa tuotesuunnittelun avulla, tuotteiden valmistajien on suoritettava arviointi tuotteen mallista sen elinkaaren aikana; arvioinnin perustana on oltava realistinen oletus normaaleista käyttöolosuhteista ja käyttötarkoituksista. Muita ympäristönäkökohtia voidaan tutkia vapaaehtoisesti.

Tämän arvioinnin perusteella valmistajien on laadittava tuotteen ekologinen profiili. Sen on perustuttava ympäristöön liittyviin tuotteen ominaisuuksiin ja tuotteen koko elinkaaren aikaisiin panoksiin/tuotoksiin, jotka ilmaistaan mitattavissa olevina fysikaalisina suureina.

2. Valmistajien on käytettävä tätä arviointia vaihtoehtoisten suunnitteluratkaisujen ja tuotteen ympäristötehokkuuden vertaamiseksi viitearvoihin.

Komission on yksilöitävä täytäntöönpanotoimenpiteessä viitearvot toimenpiteen valmistelun yhteydessä kerätyn tiedon pohjalta.

Tietyn suunnitteluratkaisun valinnassa on saavutettava kohtuullinen tasapaino erilaisten ympäristönäkökohtien kesken sekä ympäristönäkökohtien ja muiden asiaan liittyvien näkökohtien kesken, joita ovat esimerkiksi turvallisuus ja terveys, toiminnallisuutta, laatua ja suorituskykyä koskevat tekniset vaatimukset sekä taloudelliset näkökohdat, mukaan lukien valmistuskustannukset ja markkinoitavuus; samalla on varmistettava asiaankuuluvan lainsäädännön noudattaminen.

LIITE II

Menetelmä erityisten ekologiseen suunnitteluun liittyvien vaatimusten asettamiseksi

(15 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu)

Erityisillä ekologisen suunnittelun vaatimuksilla pyritään parantamaan tuotteen jotain tiettyä ympäristönäkökohtaa. Ne voivat olla vaatimuksia tietyn resurssin kulutuksen vähentämisestä, kuten rajoituksia resurssin käytölle tuotteen elinkaaren eri vaiheissa (esimerkiksi rajoitukset vedenkulutukselle käyttövaiheessa tai tietyn materiaalin määrälle, jonka tuote voi sisältää, tai kierrätetyn materiaalin määrälle asetettava vähimmäisvaatimus).

Valmistellessaan täytäntöönpanotoimenpiteitä, joissa säädetään erityisistä ekologisen suunnittelun vaatimuksista 15 artiklan mukaisesti, komission on yksilöitävä tarvittaessa täytäntöönpanotoimenpiteen piiriin kuuluvan tuotteen kannalta asiaankuuluvat ekologisen suunnittelun parametrit liitteessä I olevassa 1 osassa tarkoitetuista parametreista ja asettaa näiden vaatimusten tason 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen seuraavasti:

1. Teknisessä, ympäristöllisessä ja taloudellisessa analyysissä on valittava useita edustavia markkinoilla olevia malleja kyseisestä tuotteesta ja tunnistettava tekniset vaihtoehdot tuotteen ympäristötehokkuuden parantamiseksi siten, että otetaan huomioon vaihtoehtojen taloudellinen toteutettavuus ja pyritään välttämään tuotteen suorituskyvyn tai hyödyllisyyden merkittävä heikkeneminen kuluttajien kannalta.

Teknisessä, ympäristöllisessä ja taloudellisessa analyysissä on yksilöitävä tarkasteltavien ympäristönäkökohtien osalta myös parhaat markkinoilla saatavilla olevat tuotteet ja tekniikat.

Kansainvälisillä markkinoilla olevien tuotteiden suorituskyky ja muiden maiden lainsäädännössä määritellyt viitearvot olisi otettava huomioon analyysin aikana sekä vaatimuksia määriteltäessä.

Tämän analyysin perusteella ja ottaen huomioon taloudellinen ja tekninen toteutettavuus sekä mahdollisuudet parantuksiin on toteutettava konkreettisia toimenpiteitä tuotteen ympäristövaikutusten minimoimiseksi.

Käytön aikaisen energiankulutuksen osalta energiatehokkuuden tai kulutuksen taso on asetettava siten, että edustavien tuotteiden mallien loppukäyttäjien elinkaarikustannukset minimoidaan ottaen huomioon seuraukset muiden ympäristönäkökohtien kannalta. Elinkaarikustannusanalyysin menetelmässä käytetään Euroopan keskuspankin antamiin tietoihin perustuvaa reaalista diskonttokorkoa ja tuotteen todennäköistä käyttöaikaa; sen perustana on ostohinnan vaihtelujen (jotka johtuvat tuotantokustannusten vaihteluista) ja eritasoisista teknisistä parannusvaihtoehdoista seuraavien käyttö-kustannusten summa, ottaen huomioon tarkasteltavana olevien, edustavien tuotteiden mallien käyttöikä. Käyttökustannukset kattavat ensisijaisesti energiankulutuksen ja muihin resursseihin, kuten veteen tai pesuaineisiin, liittyvät kustannukset.

Herkkyysanalyysi, joka kattaa asiaankuuluvat tekijät, kuten energian tai muun resurssin hinnan, raaka-ainekustannukset tai tuotantokustannukset ja diskonttokorot, sekä tarvittaessa ulkoiset ympäristökustannukset, vältettävät kasvihuonekaasupäästöt mukaan luettuina, on suoritettava sen tarkistamiseksi, onko olemassa merkittäviä muutoksia ja ovatko yleiset päätelmät luotettavia. Vaatimusta mukautetaan tämän mukaisesti.

Vastaavaa menetelmää voidaan soveltaa myös muihin resursseihin kuten veteen.

2. Teknisten, ympäristöllisten ja taloudellisten analyysien kehittämisessä voidaan käyttää yhteisön muusta toiminnasta saatuja tietoja.

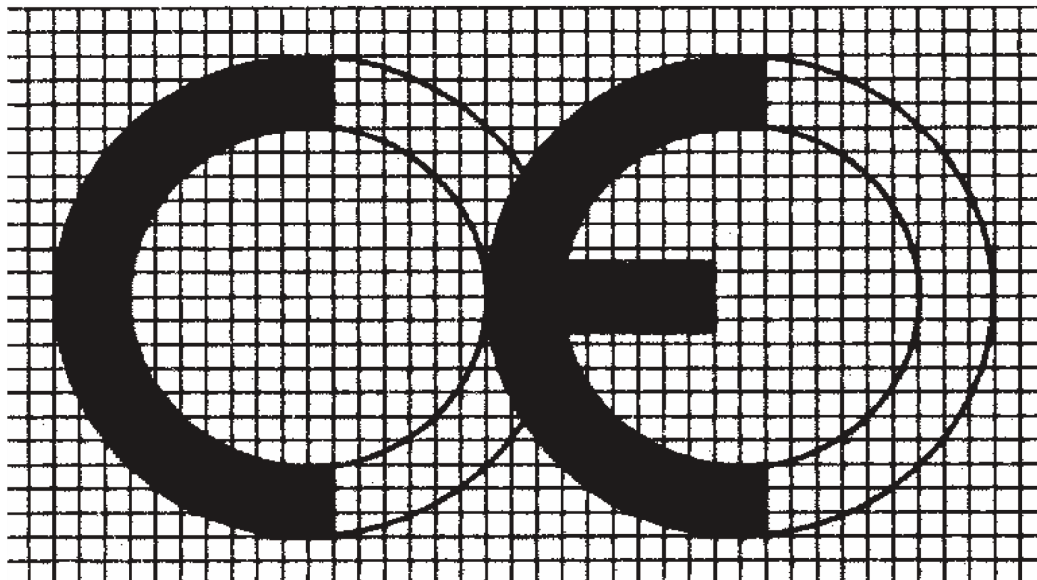
Sama koskee muualla maailmassa sovellettavista ohjelmista saatavilla olevia tietoja erityisten ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamiseksi tuotteille, joilla käydään kauppaa Euroopan unionin taloudellisten kumppanien kanssa.

3. Vaatimuksen voimaantulopäivässä on otettava huomioon tuotteen uudelleensuunnittelun vaatima aika.

LIITE III

CE-Merkintä

(5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu)

CE-merkinnän on oltava vähintään 5 mm korkea. Jos CE-merkintää pienennetään tai suurennetaan, on noudatettava edellä esitetyn asteikolla varustetun piirroksen mittasuhteita.

CE-merkintä on kiinnitettävä tuotteeseen. Jos tämä ei ole mahdollista, se on kiinnitettävä pakkaukseen ja mukana oleviin asiakirjoihin.

LIITE IV

Sisäinen suunnittelun valvonta

(8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu)

1. Tässä liitteessä kuvataan menettely, jolla valmistaja tai sen valtuutettu edustaja, joka panee täytäntöön 2 kohdassa säädetyt velvoitteet, varmistaa ja vakuuttaa, että tuote täyttää sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen asiaankuuluvat vaatimukset. EY-vaatimustenmukaisuusvakuutus voi kattaa yhden tai useampia tuotteita, ja valmistajan on säilytettävä se.
2. Valmistajan on koottava yhteen tekninen asiakirja-aineisto, jonka avulla voidaan arvioida, onko tuote sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen vaatimusten mukainen.

Asiakirja-aineiston on erityisesti sisällettävä:

- a) yleinen kuvaus tuotteesta ja sen käyttötarkoituksesta;
 - b) valmistajan suorittaman asiaankuuluvan ympäristöarvioinnin tulokset ja/tai viittaukset ympäristöarviointia koskevaan kirjallisuuteen tai tapaustutkimuksiin, joita valmistaja käyttää arvioidessaan, dokumentoidessaan ja määrittäessään tuotesuunnitteluratkaisuja;
 - c) ekologinen profiili, jos sitä edellytetään täytäntöönpanotoimenpiteessä;
 - d) tuotesuunnittelua koskevien eritelmien osat, jotka liittyvät tuotteen ympäristösuunnittelunäkökohtiin;
 - e) luettelo 10 artiklassa tarkoitetuista asiaankuuluvista standardeista, joita on käytetty kokonaisuudessaan tai osittain, ja kuvaus valituista ratkaisuista sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen vaatimusten noudattamiseksi, jos 10 artiklassa tarkoitettuja standardeja ei ole käytetty tai jos nämä standardit eivät kokonaan kata sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen vaatimuksia;
 - f) kopio tuotteen ympäristösuunnittelunäkökohtia koskevista tiedoista, jotka annetaan liitteessä I olevassa 2 osassa täsmennettyjen vaatimusten mukaisesti; ja
 - g) tulokset suoritetuista ekologisen suunnittelun vaatimusten mittauksista, mukaan luettuina yksityiskohtaiset tiedot näiden mittausten vaatimustenmukaisuudesta verrattuna sovellettavassa täytäntöönpanotoimenpiteessä asetettuihin ekologisen suunnittelun vaatimuksiin.
3. Valmistajan on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuote valmistetaan 2 kohdassa tarkoitettujen suunnittelueritelmien mukaisesti ja tuotteeseen sovellettavan toimenpiteen vaatimusten mukaisesti.

LIITE V

Vaatimustenmukaisuuden arvioinnin hallintajärjestelmä

(8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu)

1. Tässä liitteessä kuvataan menettely, jolla valmistaja, joka täyttää 2 kohdan velvoitteet, varmistaa ja vakuuttaa, että tuote täyttää sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen vaatimukset. EY-vaatimustenmukaisuusvakuutus voi kattaa yhden tai useampia tuotteita, ja valmistajan on säilytettävä se.
2. Tuotteen vaatimustenmukaisuuden arviointiin voidaan käyttää hallintajärjestelmää edellyttäen, että valmistaja panee täytäntöön 3 kohdassa täsmennetyt ympäristöasioiden hallintajärjestelmän osat.
3. Ympäristöasioiden hallintajärjestelmän osat
Tässä kohdassa yksilöidään ne ympäristöasioiden hallintajärjestelmän osat ja menettelyt, joiden avulla valmistaja voi osoittaa, että tuote on sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen vaatimusten mukainen.
- 3.1 Tuotteen ympäristötehokkuutta koskeva toiminta

Valmistajan on pystyttävä osoittamaan, että tuote on sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen vaatimusten mukainen. Valmistajan on myös pystyttävä tarjoamaan puitteet tuotteen ympäristötehokkuuteen liittyvien tavoitteiden ja indikaattoreiden asettamiselle ja tarkistamiselle tuotteen yleisen ympäristötehokkuuden parantamiseksi.

Kaikki valmistajan käyttöön ottamat ratkaisut tuotteen yleisen ympäristötehokkuuden parantamiseksi ja ekologisen profiilin laativaksi, jos täytäntöönpanotoimenpide sitä edellyttää, suunnittelun ja valmistuksen avulla, on dokumentoitava systemaattisesti ja asianmukaisessa järjestyksessä kirjallisten menettelyjen ja ohjeiden muodossa.

Näiden menettelyjen ja ohjeiden on erityisesti sisällettävä riittävä kuvaus:

- a) niiden asiakirjojen luettelosta, jotka on laadittava tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi ja jotka on tarvittaessa asetettava saataville;
 - b) tuotteen ympäristötehokkuuteen liittyvistä tavoitteista ja indikaattoreista sekä organisaatorakenteesta, vastuualueista, johdon valtuuksista sekä toiminnan toteutukseen ja ylläpitoon osoitetuista resursseista;
 - c) valmistuksen jälkeen suoritettavista tarkistuksista ja testeistä tuotteen suorituskyvyn tarkistamiseksi ympäristötehokkuutta koskevien indikaattoreiden osalta;
 - d) menettelyistä vaaditun asiakirja-aineiston tarkistamiseksi ja sen ajan tasalla pitämisen varmistamiseksi; ja
 - e) menetelmästä ympäristöasioiden hallintajärjestelmän osien täytäntöönpanon ja tehokkuuden tarkistamiseksi.
- 3.2 Suunnittelu
- Valmistajan on laadittava ja pidettävä voimassa:
- a) menettelyt tuotteen ekologisen profiilin laativaksi;
 - b) tuotteen ympäristötehokkuutta koskevat tavoitteet ja indikaattorit, joissa tarkastellaan teknisiä vaihtoehtoja, tekniset ja taloudelliset vaatimukset huomioon ottaen; ja
 - c) ohjelma näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- 3.3 Täytäntöönpano ja asiakirja-aineisto

3.3.1 Hallintajärjestelmää koskevan asiakirja-aineiston on täytettävä erityisesti seuraavat vaatimukset:

- a) on määritettävä ja dokumentoitava vastuualueet ja toimivalta, jotta voidaan varmistaa tuotteen tosiasiallinen ympäristötehokkuus ja raportoida järjestelmän toiminnasta tarkistuksia ja parannuksia varten;
- b) tuotteen suunnittelun yhteydessä toteutetusta laadunvalvonnasta ja käytetyistä varmistustekniikoista sekä käytetyistä prosesseista ja systemaattisista toimenpiteistä on laadittava asiakirjat; ja
- c) valmistajan on laadittava ja pidettävä yllä tiedot ympäristöasioiden hallintajärjestelmän ydinosista ja menettelyt kaikkien vaadittujen asiakirjojen tarkistamiseksi.

3.3.2 Tuotteita koskevan asiakirja-aineiston on sisällettävä erityisesti seuraavaa:

- a) yleinen kuvaus tuotteesta ja sen käyttötarkoituksesta;
- b) valmistajan suorittaman asiaankuuluvan ympäristöarvioinnin tulokset ja/tai viittaukset ympäristöarviointia koskevaan kirjallisuuteen tai tapaustutkimuksiin, joita valmistaja käyttää arvioidessaan, dokumentoidessaan ja määrittäessään tuotesuunnitteluratkaisuja;
- c) ekologinen profiili, jos sitä edellytetään täytäntöönpanotoimenpiteessä;
- d) asiakirjat, joissa kuvataan ekologisen suunnittelun vaatimuksia koskevien mittausten tulokset, mukaan luettuina yksityiskohtaiset tiedot näiden mittausten vaatimustenmukaisuudesta verrattuna sovellettavassa täytäntöönpanotoimenpiteessä asetettuihin ekologisen suunnittelun vaatimuksiin;
- e) valmistajan on laadittava eritelmät, joissa ilmoitetaan erityisesti sovelletut standardit; jos 10 artiklassa tarkoitettuja standardeja ei sovelleta tai jos ne eivät kata kokonaan asiaankuuluvan täytäntöönpanotoimenpiteen vaatimuksia, vaatimustenmukaisuuden varmistamiseksi käytetyt keinot; ja
- f) kopio tuotteen ympäristösuunnittelunäkökohtia koskevista tiedoista, jotka annetaan liitteessä I olevassa 2 osassa täsmennettyjen vaatimusten mukaisesti.

3.4 Tarkistukset ja korjaavat toimet

3.4.1 Valmistajan on:

- a) toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuote valmistetaan suunnittelueritelmänsä mukaisesti ja tuotteeseen sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen vaatimusten mukaisesti;
 - b) laadittava ja pidettävä yllä menettelyt vaatimustenmukaisuuden puutteiden tutkimiseksi ja niihin reagoimiseksi ja toteutettava korjaavista toimista dokumentoituihin menettelyihin aiheutuvat muutokset; ja
 - c) suoritettava vähintään joka kolmas vuosi ympäristöasioiden hallintajärjestelmän perinpohjainen sisäinen tarkastus.
-

LIITE VI

EY-Vaatimustenmukaisuusvakuutus

(5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu)

EY-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen on sisällettävä seuraavat yksityiskohtaiset tiedot:

1. valmistajan tai sen valtuutetun edustajan nimi ja osoite;
 2. mallin kuvaus, joka riittää sen yksiselitteiseen tunnistamiseen;
 3. tapauksen mukaan sovelletut yhdenmukaistetut standardit;
 4. tapauksen mukaan muut käytetyt tekniset standardit ja eritelmät;
 5. tapauksen mukaan viittaus muuhun sovellettuun yhteisön lainsäädäntöön, jossa säädetään CE-merkinnän kiinnittämisestä; ja
 6. sen henkilön tunnistetiedot ja allekirjoitus, jonka allekirjoitus sitoo valmistajaa tai sen valtuutettua edustajaa.
-

LIITE VII

Täytäntöönpanotoimenpiteiden sisältö

(15 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu)

Täytäntöönpanotoimenpiteissä on täsmennettävä erityisesti seuraavaa:

1. tarkka määritelmä kohteena olevan tuotteen tai olevien tuotteiden tyypistä tai tyypeistä;
 2. kohteena olevan tuotteen tai olevien tuotteiden ekologista suunnittelua koskeva vaatimus tai koskevat vaatimukset, täytäntöönpanopäivä(t) sekä vaiheittaiset tai siirtymätoimenpiteet tai -kaudet:
 - a) kun kyseessä on yleinen ekologisen suunnittelun vaatimus (vaatimukset), valitaan liitteessä I olevassa 1.1 ja 1.2 kohdassa mainituista vaiheista ja näkökohdista ne, jotka liittyvät asiaan, sekä esimerkkejä liitteessä I olevassa 1.3 kohdassa mainituista parametreista ohjeeksi yksilöityjen ympäristönäkökohtien parannusten arvioimiseen;
 - b) kun kyseessä on erityinen ekologisen suunnittelun vaatimus (vaatimukset), sen (niiden) taso(t);
 3. liitteessä I olevassa 1 osassa mainitut ekologisen suunnittelun parametrit, joiden osalta ekologisen suunnittelun vaatimukset eivät ole tarpeen;
 4. tuotteen asennusta koskevat vaatimukset, jos sillä on suora yhteys tuotteen ympäristötehokkuuteen;
 5. käytettävät mittaustandardit ja/tai mittausmenetelmät; jos mahdollista, on käytettävä yhdenmukaistettuja standardeja, joiden viitenumerot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 6. vaatimustenmukaisuuden arvioinnin yksityiskohdat päätöksen 93/465/ETY mukaisesti:
 - a) jos sovellettava(t) moduuli(t) on (ovat) muu (muita) kuin A moduuli, kyseisen menettelyn valintaan johtavat tekijät;
 - b) soveltuvin osin perusteet, jotka koskevat kolmansille osapuolille annettavaa hyväksyntää ja/tai varmentamista.
- Jos eri moduuleista säädetään saman tuotteen osalta muissa CE-merkintää koskevissa vaatimuksissa, täytäntöönpanotoimenpiteessä määritellyn moduulin on oltava ensisijainen kyseisen vaatimuksen osalta;
7. vaatimukset tiedoista, jotka valmistajien on toimitettava varsinkin teknisen dokumentoinnin osista, joita tarvitaan helpottamaan sen tarkastamista, täyttääkö tuote täytäntöönpanotoimenpiteen vaatimukset;
 8. sen siirtymäkauden kesto, jonka kuluessa jäsenvaltion on sallittava sellaisten tuotteiden markkinoille saattaminen ja/tai käyttöönotto, jotka ovat sen alueella täytäntöönpanotoimenpiteen hyväksymispäivänä voimassa olevien säännösten mukaisia;
 9. täytäntöönpanotoimenpiteen arvioinnin ja mahdollisen tarkistuksen päivämäärä ottaen huomioon teknologisen kehityksen vauhti.

LIITE VIII

Itsesääntely

(17 artiklassa tarkoitettu)

Itsesääntelyaloitteiden on oltava perustamissopimuksen kaikkien määräysten (erityisesti sisämarkkina- ja kilpailusääntöjen) ja yhteisön kansainvälisten sitoumusten mukaisia, mukaan lukien monenvälistä kauppaa koskevat säännöt. Seuraavaa luetteloa, joka ei ole tyhjentävä, voidaan käyttää arvioitaessa itsesääntelyaloitteiden hyväksyttävyyttä tämän direktiivin mukaisen täytäntöönpanotoimenpiteen vaihtoehtona:

1. Osallistumisen avoimuus

Itsesääntelyaloitteiden on oltava avoimia, jotta kolmannen maan toimijat voivat osallistua sekä valmistelu- että täytäntöönpanovaiheisiin.

2. Lisäarvo

Itsesääntelyaloitteiden on tuotava lisäarvoa (tavanomaiseen tasoon nähden) kyseisten tuotteiden yleisen ympäristötehokkuuden parantamisen osalta.

3. Edustavuus

Itsesääntelytoimeen osallistuvan toimialan ja sen järjestöjen on edustettava asianomaisen talussektorin laajaa enemmistöä siten, että poikkeuksia on mahdollisimman vähän. Kilpailusääntöjen noudattamisen varmistamisesta on huolehdittava.

4. Määrälliset ja vaiheittaiset tavoitteet

Sidosryhmien määrittämät tavoitteet on esitettävä selkeästi ja yksiselitteisesti, alkaen tarkasti määritellystä peruslähtökohdasta. Mikäli itsesääntelyaloite kattaa pitkän aikavälin, on asetettava välitavoitteita. Päämäärien ja (väli)tavoitteiden saavuttamista on voitava seurata kohtuullisin kustannuksin ja uskottavasti käyttäen selkeitä ja luotettavia indikaattoreita. Kyseisten indikaattoreiden kehittämistä on helpotettava tutkimustiedoilla sekä tieteellisillä ja teknisillä taustatiedoilla.

5. Kansalaisyhteiskunnan osallistuminen

Avoimuuden varmistamiseksi itsesääntelyaloitteet on julkistettava käyttäen hyväksi myös Internetiä ja muita sähköisiä tiedonvälitysmenetelmiä.

Saman on koskettava myös välivaiheen ja lopullisia seurantakertomuksia. Sidosryhmiä, kuten jäsenvaltioita, toimialaa, ympäristöalan kansalaisjärjestöjä ja kuluttajajärjestöjä, on kehoitettava lausumaan kantansa itsesääntelyaloitteesta.

6. Seuranta ja raportointi

Itsesääntelyaloitteisiin on sisällyttävä hyvin suunniteltu seurantajärjestelmä, jossa toimialan ja riippumattomien tarkastajien velvollisuudet on selkeästi yksilöity. Komission yksiköjä on yhdessä itsesääntelyaloitteen osapuolten kanssa pyydettävä seuraamaan tavoitteiden saavuttamista.

Seuranta ja raportointia koskevan suunnitelman on oltava yksityiskohtainen, avoin ja objektiivinen. Komission yksiköiden ja niitä avustavan, 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komitean vastuulla on oltava sen tarkastelu, onko vapaaehtoisen sopimuksen tai muiden itsesääntelytoimien tavoitteet saavutettu.

7. Itsesääntelyaloitteen hallinnoimisen kustannustehokkuus

Itsesääntelyaloitteiden hallinnoimisen kustannukset eivät saa varsinkaan seurannan osalta aiheuttaa kohtuutonta hallinnollista rasitetta, kun niitä verrataan aloitteiden tavoitteisiin ja muihin käytettävissä oleviin politiikan välineisiin.

8. Kestävyys

Itsesääntelyaloitteiden on vastattava tässä direktiivissä vahvistetun politiikan tavoitteita, mukaan lukien yhdenmukainen lähestymistapa, ja niiden on oltava yhteensopivat kestävän kehityksen taloudellisen ja sosiaalisen ulottuvuuden kanssa. Kuluttajien etujen sekä terveyden, elämänlaadun tai taloudellisten etujen suojeleminen on sisällytettävä aloitteisiin.

9. Kannustimien yhdenmukaisuus

Itsesääntelyaloitteilla ei todennäköisesti päästä odotettuihin tuloksiin, mikäli muut tekijät ja kannustimet, kuten markkinapaineet, verot ja kansallisen tason lainsäädäntö, antavat keskenään ristiriitaisia signaaleja itsesääntelyaloitteeseen osallistuville. Poliitiikan johdonmukaisuus on tässä mielessä olennaisen tärkeää, ja se on otettava huomioon aloitteen tuloksellisuutta arvioitaessa.

LIITE IX

A OSA

Kumottu direktiivi ja siihen myöhemmin tehdyt muutokset

(24 artiklassa tarkoitettu)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/32/EY
(EUVL L 191, 22.7.2005, s. 29).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/28/EY
(EUVL L 81, 20.3.2008, s. 48).

ainoastaan 1 artikla

B OSA

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle

(24 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
2005/32/EY	11. elokuuta 2007
2008/28/EY	—

LIITE X

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 2005/32/EY	Tämä direktiivi
1–20 artikla	1–20 artikla
21 artikla	—
22 artikla	—
23 artikla	21 artikla
24 artikla	22 artikla
25 artikla	—
—	23 artikla
—	24 artikla
26 artikla	25 artikla
27 artikla	26 artikla
Liitteet I–VIII	Liitteet I–VIII
—	Liite IX
—	Liite X

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/126/EY,**annettu 21 päivänä lokakuuta 2009,****bensiinihöyryn talteenotto-ohjelman toisesta vaiheesta, joka koskee moottoriajoneuvojen polttoainetäydennyksen yhteydessä huoltoasemilla tapahtuvaa talteenottoa**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdystä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1600/2002/EY ⁽³⁾ todetaan, että ilman pilaantuminen on vähennettävä sellaiselle tasolle, että sillä on mahdollisimman vähän haitallisia vaikutuksia ihmisten terveydelle ja ympäristölle.
- (2) Haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen tai niiden valtiosta toiseen kulkeutuvan vuon rajoittamisesta tehdystä Geneven pöytäkirjassa asetetaan haihtuvien orgaanisten yhdisteiden (VOC) päästöjen vähentämistä koskevia tavoitteita, ja happamoitumisen, rehevöitymisen ja alailmakehän otsonin vähentämisestä tehdystä Göteborgin pöytäkirjassa ⁽⁴⁾ asetetaan päästöraajat neljälle epäpuhtaudelle, jotka ovat rikkidioksidi, typen oksidit, haihtuvat orgaaniset yhdisteet ja ammoniakki, ja siinä edellytetään parhaan käytettävissä olevan tekniikan käyttöä päästöjen pitämiseksi alhaisella tasolla.
- (3) Ilmanlaadusta ja sen parantamisesta 21 päivänä toukokuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/50/EY ⁽⁵⁾ säädetään alailmakehän

otsonia ja bentseeniä koskevista ilmanlaatuavoitteista, ja tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisista päästörajoista 23 päivänä lokakuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/81/EY ⁽⁶⁾ alailmakehän otsonin muodostumista edistävien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden kansallisista päästörajoista. Haihtuvien orgaanisten yhdisteiden, myös bensiinihöyryn, päästöt yhdessä jäsenvaltiossa voivat osaltaan aiheuttaa ilmanlaatua koskevia ongelmia muissa jäsenvaltioissa.

- (4) Myös otsoni on kasvihuonekaasu ja vaikuttaa osaltaan ilmakehän lämpenemiseen ja ilmastomuutokseen.
- (5) Bensiinin varastoinnista ja sen jakelusta varastoalueilta huoltoasemille aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden (VOC) päästöjen torjunnasta 20 päivänä joulukuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/63/EY ⁽⁷⁾ (bensiinihöyryn talteenotto-ohjelman ensimmäinen vaihe) tavoitteena on ottaa talteen bensiinin varastoinnista ja sen jakelusta varastoalueilta huoltoasemille aiheutuvat bensiinihöyrypäästöt.
- (6) Bensiinihöyrypäästöjä syntyy myös huoltoasemilla moottoriajoneuvojen polttoainetäydennyksen yhteydessä, ja nämä päästöt olisi otettava talteen direktiivin 94/63/EY säännösten kanssa yhdenmukaisella tavalla.
- (7) Erilaisia yhteisön välineitä on kehitetty ja pantu täytäntöön haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamiseksi. Lisätoimet ovat kuitenkin tarpeen, jotta kuudennesta ympäristöä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa ja direktiivissä 2001/81/EY asetetut terveyttä ja ympäristöä koskevat tavoitteet voidaan saavuttaa.
- (8) Bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta 13 päivänä lokakuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/70/EY ⁽⁸⁾ nojalla sallitaan tieliikennepolttoaineista aiheutuvien kasvihuonekaasujen elinkaari-päästöjen vähentämiseksi 1 päivästä tammikuuta 2011 alkaen sellaisen bensiinin markkinoille saattaminen, jossa on aiempaa suurempi osuus biopolttoaineita. Tämä voi johtaa haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen lisääntymiseen, koska jäsenvaltiot voivat panna täytäntöön rajoitettuja poikkeuksia mainitussa direktiivissä säädettyistä höyryn painetta koskevista vaatimuksista.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 13. toukokuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 5. toukokuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 24. syyskuuta 2009.

⁽³⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 179, 17.7.2003, s. 3.

⁽⁵⁾ EUVL L 152, 11.6.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 309, 27.11.2001, s. 22.

⁽⁷⁾ EYVL L 365, 31.12.1994, s. 24.

⁽⁸⁾ EYVL L 350, 28.12.1998, s. 58.

- (9) Olemassa olevien huoltoasemien voi olla tarpeen mukauttaa nykyistä infrastruktuuriaan, ja on suositeltavaa, että niihin asennetaan bensiinihöyryn talteenottolaitteistot merkittävien tankkausjärjestelmän muutostöiden yhteydessä (huoltoaseman infrastruktuurin ja etenkin tankkien ja putkien merkittävät muutostyöt tai uusiminen), koska tämä pienentää merkittävästi tarvittavien muutosten kustannuksia. Suurempien huoltoasemien mukautumiskyky on kuitenkin parempi, ja niiden olisi asennettava bensiinihöyryn talteenottolaitteistot aikaisemmin ottaen huomioon, että niiden päästöt ovat suuremmat. Uusiin huoltoasemiin voidaan sisällyttää bensiinihöyryn talteenottolaitteisto suunnittelu- ja rakennusvaiheen aikana, minkä vuoksi niihin voidaan asentaa laitteet välittömästi.
- (10) Uusien moottoriajoneuvojen tankeissa ei ole bensiinihöyryä. Sen vuoksi on tarpeen säätää näiden ajoneuvojen ensimmäistä tankkausta koskevasta poikkeuksesta.
- (11) Vaikka useilla jäsenvaltioilla on kansallisia vaatimuksia, jotka koskevat bensiinihöyryn talteenotto-ohjelman toisen vaiheen järjestelmiä, asiasta ei ole yhteisön lainsäädäntöä. Korkeatasoisten ympäristöhyötyjen saamiseksi ja bensiinihöyryn talteenottolaitteiston kaupan helpottamiseksi olisi sen vuoksi säädettävä bensiinihöyryn talteenoton yhdenmukaisesta vähimmäistasosta.
- (12) Kaikki asennetut bensiinihöyryn talteenotto-ohjelman toisen vaiheen laitteistot olisi tarkastettava määräajoin, jotta voidaan varmistaa, että ne todella vähentävät päästöjä. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tarkastuksista vastaa ainakin yksi seuraavista: virallinen tarkastuselin, toiminnanharjoittaja itse tai kolmas osapuoli. Virallisissa tarkastuksissa jäsenvaltioiden on otettava huomioon jäsenvaltioissa suoritettaville ympäristötarkastuksille asetettavista vähimmäisvaatimuksista 4 päivänä huhtikuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus 2001/331/EY ⁽¹⁾.
- (13) Bensiinihöyryn talteenotto-ohjelman toisen vaiheen laitteistot olisi tarkastettava säännöllisesti. Euroopan standardointikomiteaa (CEN) olisi rohkaistava kehittämään yhdenmukaistettu testausmenetelmä.
- (14) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin johdosta annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja varmistettava näiden seuraamusten täytäntöönpano. Näiden seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, koska säännösten noudattamatta jättämisestä voi aiheutua haittaa ihmisten terveydelle ja ympäristölle.
- (15) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽²⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja sen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen edellyttämien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne.
- (16) Koska tämä direktiivi on annettu perustamissopimuksen 175 artiklan nojalla, se ei estä jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön tiukempia perustamissopimuksen mukaisia suojatoimenpiteitä. Perustamissopimuksen 176 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisista toimenpiteistä.
- (17) Tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämistä toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽³⁾ mukaisesti.
- (18) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta hyväksyä yhdenmukaistettuja menetelmiä ja standardeja koskevia täytäntöönpanotoimenpiteitä. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (19) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on ilmakehään joutuvien bensiinihöyrypäästöjen vähentäminen, vaan ne voidaan ilman pilaantumisen rajat ylittävän luonteen vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä säädetään toimenpiteistä, joiden tavoitteena on vähentää moottoriajoneuvojen polttoainetäydennyksen yhteydessä huoltoasemilla ilmakehään joutuvien bensiinihöyrypäästöjen määrää.

⁽¹⁾ EYVL L 118, 27.4.2001, s. 41.

⁽²⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'bensiinillä' bensiiniä sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 94/63/EY 2 artiklan a alakohdassa;
- 2) 'bensiinihöyryllä' bensiinistä haihtuvia kaasumaisia yhdisteitä;
- 3) 'huoltoasemalla' huoltoasemaa sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 94/63/EY 2 artiklan f alakohdassa;
- 4) 'olemassa olevalla huoltoasemalla' huoltoasemaa, joka on rakennettu tai jota koskeva rakennuslupa tai käyttö lupa on myönnetty ennen 1 päivää tammikuuta 2012;
- 5) 'uudella huoltoasemalla' huoltoasemaa, joka on rakennettu tai jota koskeva rakennuslupa tai käyttö lupa on myönnetty 1 päivänä tammikuuta 2012 tai sen jälkeen;
- 6) 'bensiinihöyryn talteenotto-ohjelman toisen vaiheen järjestelmällä' laitteistoja, joiden tarkoituksena on ottaa talteen huoltoasemalla tapahtuvan polttoaineen lisäämisen yhteydessä moottoriajoneuvon polttoainetankista ilmaan joutuva bensiinihöyry ja siirtää se huoltoasemalla sijaitsevaan varastotankkiin tai takaisin polttoaineen jakelulaitteeseen uudelleen myyntiä varten;
- 7) 'bensiinihöyryn talteenottototehokkuudella' bensiinihöyryn talteenotto-ohjelman toisen vaiheen järjestelmällä talteen otetun bensiinihöyryn prosenttilukuna ilmaistua määrää verrattuna siihen bensiinihöyryn määrään, joka olisi vapautunut ilma-kehään, jos tällaista järjestelmää ei olisi ollut käytössä;
- 8) 'höyry/bensiini-suhteella' bensiinihöyryn talteenotto-ohjelman toisen vaiheen järjestelmän kautta kulkevan bensiinihöyryn normaalissa ilmanpaineessa olevan tilavuuden ja jaellun bensiinin tilavuuden suhdetta;
- 9) 'jaellun bensiinin määrällä' siirrettävistä säiliöistä huoltoasemille siirretyn bensiinin vuosittaista kokonaismäärää.

3 artikla

Huoltoasemat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että uudet huoltoasemat varustetaan bensiinihöyryn talteenotto-ohjelman toisen vaiheen järjestelmällä, jos niiden
 - a) jaeltavan bensiinin todellinen tai suunniteltu määrä on yli 500 m³ vuodessa; tai
 - b) jaeltavan bensiinin todellinen tai suunniteltu määrä on yli 100 m³ vuodessa ja huoltoasema sijaitsee pysyvän asuin- tai työtilan alla.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että olemassa olevat huoltoasemat, joihin tehdään merkittäviä muutostöitä, varustetaan näiden muutostöiden yhteydessä bensiinihöyryn toisen vaiheen talteenottojärjestelmällä, jos niiden

- a) jaeltavan bensiinin todellinen tai suunniteltu määrä on yli 500 m³ vuodessa; tai
- b) jaeltavan bensiinin todellinen tai suunniteltu määrä on yli 100 m³ vuodessa ja huoltoasema sijaitsee pysyvän asuin- tai työtilan alla.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki olemassa olevat huoltoasemat, joilta jaeltavan bensiinin määrä on yli 3 000 m³ vuodessa, varustetaan bensiinihöyryn talteenotto-ohjelman toisen vaiheen järjestelmällä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018.

4. Edellä olevia 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta huoltoasemiin, joita käytetään yksinomaan uusien moottoriajoneuvojen valmistuksen ja toimituksen yhteydessä.

4 artikla

Bensiinihöyryn talteenoton vähimmäistaso

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava siitä päivästä alkaen, jona bensiinihöyryn talteenotto-ohjelman toisen vaiheen järjestelmät tulevat 3 artiklan mukaisesti pakollisiksi, että järjestelmien bensiinihöyryn talteenottototehokkuus on vähintään 85 prosenttia sellaisena kuin valmistaja on sen varmentanut asianomaisten eurooppalaisten teknisten standardien tai 8 artiklassa tarkoitettujen tyyppihyväksyntämenettelyjen mukaisesti tai, jos tällaisia standardeja tai menettelyjä ei ole, asianomaisten kansallisten standardien mukaisesti.

2. Siitä päivästä alkaen, jona bensiinihöyryn talteenotto-ohjelman toisen vaiheen järjestelmät tulevat 3 artiklan mukaisesti pakollisiksi, höyry/bensiini-suhteen on oltava vähintään 0,95 mutta enintään 1,05, jos talteen otettu bensiinihöyry siirretään huoltoasemalla sijaitsevaan varastotankkiin.

5 artikla

Määräaikaistarkastukset ja kuluttajille tiedottaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että bensiinihöyryn talteenotto-ohjelman toisen vaiheen järjestelmien käytönaikainen bensiinihöyryn talteenottototehokkuus testataan vähintään kerran vuodessa joko tarkastamalla, että höyry/bensiini-suhde bensiinivirtausta simuloivissa olosuhteissa on 4 artiklan 2 kohdan mukainen, tai muuta asianmukaista menetelmää käyttäen.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että bensiinihöyryn talteenottotehokkuus testataan vähintään kerran kolmessa vuodessa siinä tapauksessa, että on asennettu automaattinen seuranta järjestelmä. Tällaisen automaattisen seuranta järjestelmän on havaittava automaattisesti häiriöt bensiinihöyryn talteenotto-ohjelman toisen vaiheen järjestelmän asianmukaisessa toiminnassa sekä itse automaattisessa seuranta järjestelmässä, ilmoitettava häiriöistä huoltoaseman toiminnanharjoittajalle ja pysäytettävä automaattisesti bensiinin tulon viallisesta bensiinipumpusta, jollei toimintahäiriötä ole korjattu seitsemän päivän kuluessa.

3. Kun huoltoasemalle on asennettu bensiinihöyryn talteenotto-ohjelman toisen vaiheen järjestelmä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että huoltoaseman toimesta asetetaan jakelulaitteeseen tai sen läheisyyteen kyltti, tarra tai muu ilmoitus, jossa kuluttajille kerrotaan järjestelmän käyttöönotosta.

6 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomuksiin, ja toteutettava seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikki tarvittavat toimenpiteet. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2012 ja myöhemmistä niihin vaikuttavista muutoksista viipymättä.

7 artikla

Tarkastelu

Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 tämän direktiivin täytäntöönpanoa ja erityisesti seuraavia seikkoja:

- tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa sekä direktiivin 94/63/EY 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu 100 m³:n vuotuinen raja-arvo;
- bensiinihöyryn talteenotto-ohjelman toisen vaiheen järjestelmien käytönaikaisten vaatimusten noudattaminen; ja
- automaattisten seurantalaitteiden tarve.

Se ilmoittaa tarkastelun tulokset Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja liittää siihen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.

8 artikla

Tekniset mukautukset

Edellä olevien 4 ja 5 artiklan soveltamista varten voidaan hyväksyä yhdenmukaistettuja menetelmiä ja standardeja. Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaisuus Euroopan standardointikomitean (CEN) mahdollisesti laatiman asiaan vaikuttavan standardin kanssa, näitä artikloita, lukuun ottamatta 4 artiklassa määriteltyä

bensiinihöyryn talteenottotehokkuutta ja höyry/bensiini-suhdetta sekä 5 artiklassa määriteltyjä aikavälejä, voidaan tarvittaessa mukauttaa tekniikan kehitykseen.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, hyväksytään 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitteä sääntelymenettelyä noudattaen.

9 artikla

Komiteamenettely

- Komissiota avustaa komitea.
- Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

10 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

- Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 1 päivää tammikuuta 2012. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

- Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

11 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

12 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä lokakuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BUZEK

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
C. MALMSTRÖM

II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 27 päivänä lokakuuta 2009,

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean italialaisen jäsenen nimeämisestä

(2009/797/EY, Euratom)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 259 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 167 artiklan,

ottaa huomioon neuvoston päätökset 2006/524/EY, Euratom ⁽¹⁾ ja 2006/651/EY, Euratom ⁽²⁾,

ottaa huomioon Italian hallituksen ehdotuksen,

ottaa huomioon komission lausunnon,

sekä katsoo, että yksi Euroopan talous- ja sosiaalikomitean jäsenen paikka on vapautunut Susanna FLORION toimikauden päätyttyä,

1 artikla

Nimetään Stefano PALMIERI, responsabile dell'area di ricerca Sviluppo locale e politica industriale dell'IRES CGIL - Istituto di ricerche economiche e sociali Confederazione generale italiana del lavoro (Group II - työntekijöiden ryhmä), Euroopan talous- ja sosiaalikomitean jäseneksi jäljellä olevaksi toimikaudeksi eli 20 päivään syyskuuta 2010.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään.

Tehty Luxemburgissa 27 päivänä lokakuuta 2009.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. BILDT

⁽¹⁾ EUVL L 207, 28.7.2006, s. 30.

⁽²⁾ EUVL L 269, 28.9.2006, s. 13.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 27 päivänä lokakuuta 2009,
Euroopan talous- ja sosiaalikomitean alankomaalaisen jäsenen nimeämisestä
(2009/798/EY, Euratom)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 259 artiklan,

1 artikla

Nimetään J.A. VAN DEN BANDT-STEL, permanent gedelegeerde VNO-NCW te Brussel (Group I - työntekijöiden ryhmä), Euroopan talous- ja sosiaalikomitean jäseneksi jäljellä olevaksi toimikaudeksi eli 20 päivään syyskuuta 2010.

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 167 artiklan,

2 artikla

ottaa huomioon neuvoston päätöksen 2006/651/EY, Euratom ⁽¹⁾,

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään.

ottaa huomioon Alankomaiden hallituksen ehdotuksen,

Tehty Luxemburgissa 27 päivänä lokakuuta 2009.

ottaa huomioon komission lausunnon,

sekä katsoo, että yksi Euroopan talous- ja sosiaalikomitean jäsenen paikka on vapautunut J.W. VAN DEN BAAKin toimikauden päätyttyä,

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. BILDT

⁽¹⁾ EUVL L 269, 28.9.2006, s. 13.

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 29 päivänä lokakuuta 2009,

eräistä Kiinasta tuotavien eläinperäisten tuotteiden suojatoimenpiteistä tehdyn päätöksen 2002/994/EY muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2009) 8243)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2009/799/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämisestä koskevista periaatteista 18 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/78/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 22 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Eräistä Kiinasta tuotaviin eläinperäisiin tuotteisiin liittyvistä suojatoimenpiteistä 20 päivänä joulukuuta 2002 tehty komission päätös 2002/994/EY ⁽²⁾ koskee kaikkia Kiinasta tuotuja eläinperäisiä tuotteita, jotka on tarkoitettu elintarvikkeeksi tai rehuksi.
- (2) Kyseisen päätöksen 3 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on sallittava päätöksen liitteessä olevassa II osassa lueteltujen tuotteiden tuonti, jos niiden mukana on Kiinan toimivaltaisen viranomaisen antama ilmoitus siitä, että jokaiselle erälle on tehty ennen lähetystä kemiallinen testi sen varmistamiseksi, että kyseiset tuotteet eivät vaaranna ihmisten terveyttä. Kyseinen testi on suoritettava erityisesti kloramfenikolin sekä nitrofuraanin ja sen aineenvaihduntatuotteiden havaitsemiseksi.
- (3) Kolmansien maiden neuvoston direktiivin 96/23/EY mukaisesti esittämien jäämiä koskevien valvontasuunnitelmien hyväksymisestä tehdyn päätöksen 2004/432/EY muuttamisesta 1 päivänä lokakuuta 2008 tehdyllä komission päätöksellä 2008/772/EY ⁽³⁾ muutettiin komission päätöstä 2004/432/EY ⁽⁴⁾, jotta voitaisiin ottaa huomioon Kiinan toimivaltaisten viranomaisten toimittama jäämiä

koskeva valvontasuunnitelma yhteisöön vietäväksi tarkoitettujen kananmunien osalta.

- (4) Munat ja munatuotteet olisi sen vuoksi sisällytettävä päätöksen 2002/994/EY liitteessä olevassa II osassa esitettyyn tuoteluetteloon, ja kyseistä päätöstä olisi muutettava.
- (5) Kiinasta peräisin olevien munien ja munatuotteiden tuontia yhteisöön koskevaa lupaa sovelletaan rajoittamatta muiden kansanterveyteen tai eläinten terveyteen liittyvistä syistä annettujen terveystoimenpiteiden soveltamista.
- (6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikkeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Lisätään päätöksen 2002/994/EY liitteessä olevaan II osaan seuraava luetelmakohta:

— munat ja munatuotteet”.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 29 päivänä lokakuuta 2009.

Komission puolesta
Androulla VASSILIOU
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9.

⁽²⁾ EYVL L 348, 21.12.2002, s. 154.

⁽³⁾ EUVL L 263, 2.10.2008, s. 20.

⁽⁴⁾ EUVL L 154, 30.4.2004, s. 43.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 30 päivänä lokakuuta 2009,
kolmansien maiden neuvoston direktiivin 96/23/EY mukaisesti esittämien jämiä koskevien
valvontasuunnitelmien hyväksymisestä tehdyn päätöksen 2004/432/EY muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2009) 8347)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2009/800/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

nasta hunajan osalta. Tuote pitäisi sen vuoksi lisätä kutakin näitä kolmea maata koskevaan kohtaan päätöksen 2004/432/EY liitteessä olevaan luetteloon.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä ja direktiivien 85/358/ETY ja 86/469/ETY sekä päätösten 89/187/ETY ja 91/664/ETY kumoamisesta 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/23/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 29 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivissä 96/23/EY vahvistetaan tarkastusmenettelyt, jotka koskevat sen liitteessä I tarkoitettuja aineita ja jäämryhmiä. Direktiivin 96/23/EY mukaan kolmansien maiden, jotka haluavat olla mukana tai säilyttää asemansa sellaisten kolmansien maiden luettelossa, joista jäsenvaltiot saavat tuoda direktiivissä tarkoitettuja eläimiä ja eläinperäisiä alkutuotteita, on toimitettava suunnitelma, josta käyvät ilmi kyseisten kolmansien maiden tarjoamat takeet kyseisessä liitteessä lueteltujen jäämryhmien ja aineiden valvonnasta. Suunnitelmat on päivitettävä komission pyynnöstä, erityisesti jos se on tarpeen tiettyjen tarkastusten vuoksi.

(2) Kolmansien maiden neuvoston direktiivin 96/23/EY mukaisesti esittämien jämiä koskevien valvontasuunnitelmien hyväksymisestä 29 päivänä huhtikuuta 2004 tehdyllä komission päätöksellä 2004/432/EY⁽²⁾ hyväksytään päätöksen liitteessä lueteltujen tiettyjen kolmansien maiden esittämät jämiä koskevat valvontasuunnitelmat luettelossa esitettyjen eläinten ja eläimistä saatujen alkutuotteiden osalta.

(3) Belize, Kamerun ja Ranskan Polynesia ovat toimittaneet komissiolle jämiä koskevat valvontasuunnitelmat hunajan osalta. Näiden suunnitelmien arvioinnin ja komission saamien lisätietojen perusteella on saatu riittävät takeet näiden kolmansien maiden suorittamasta jämiä valvon-

(4) Montenegro sisältyy tällä hetkellä päätöksen 2004/432/EY liitteessä olevaan luetteloon nautojen, lampaiden/vuohien, sikojen, hevoseläinten ja hunajan osalta. Luetteloon sisältyminen on väliaikaista, kunnes jämistä saadaan lisätietoja.

(5) Montenegro on toimittanut komissiolle päivitetyn jämiä valvontasuunnitelman nautojen, lampaiden/vuohien, sikojen, siipikarjan, vesiviljelytuotteiden, kananmunien ja hunajan osalta. Suunnitelman arvioinnin ja komission saamien lisätietojen perusteella on saatu riittävät takeet jämiä valvonnasta nautojen, lampaiden/vuohien, sikojen ja hunajan osalta. Näin ollen nämä tuotteet pitäisi säilyttää Montenegroa koskevassa kohdassa päätöksen 2004/432/EY liitteessä olevassa luettelossa, ja maininta väliaikaisuudesta olisi poistettava.

(6) Lisäksi suunnitelman arvioinnin ja komission saamien lisätietojen perusteella on saatu riittävät takeet jämiä valvonnasta siipikarjan, vesiviljelyeläinten ja kananmunien osalta. Nämä tuotteet pitäisi sen vuoksi lisätä Montenegroa koskevaan kohtaan päätöksen 2004/432/EY liitteessä olevaan luetteloon.

(7) Montenegron komissiolle toimittama päivitetty jämiä valvontasuunnitelma ei kata hevoseläimiä. Sen vuoksi hevoseläimet olisi poistettava kyseistä maata koskevasta kohdasta päätöksen 2004/432/EY liitteessä olevasta luettelosta.

(8) Seychellit sisältyy tällä hetkellä päätöksen 2004/432/EY liitteessä olevaan luetteloon vesiviljelytuotteiden osalta, muttei ole esittänyt komissiolle jämiä koskevaa valvontasuunnitelmaa vuodeksi 2009. Sen vuoksi Seychellelle koskeva merkintä vesiviljelytuotteiden osalta olisi poistettava kyseisen päätöksen liitteestä.

(9) Yhteisön lainsäädännön selkeyden ja johdonmukaisuuden vuoksi päätöksen 2004/432/EY liitteessä oleviin alaviitteisiin olisi tehtävä pieniä muutoksia.

⁽¹⁾ EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10.

⁽²⁾ EUVL L 154, 30.4.2004, s. 43.

- (10) Jotta vältetään kaupan keskeytyminen, olisi säädettävä siirtymäkaudesta sellaisten Montenegrosta ja Seychelleiltä peräisin olevien eläinten ja eläinperäisten tuotteiden lähetyksissä, jotka lähetettiin kyseisistä kolmansista maista yhteisöön ennen tämän päätöksen soveltamispäivää.
- (11) Sen vuoksi päätöstä 2004/432/EY olisi muutettava.
- (12) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 2004/432/EY liite tämän päätöksen liitteellä.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 2009.

Tällä päätöksellä päätöksen 2004/432/EY liitteessä olevaan luetteloon tehtyjä muutoksia ei sovelleta Montenegrosta peräisin olevien hevoseläinten ja hevostuotteiden ja Seychelleiltä peräisin olevien vesiviljelytuotteiden lähetyksiin, jos kyseisten eläinten ja tuotteiden tuoja voi osoittaa, että ne on toimitettu Montenegrosta tai Seychelleiltä ja ovat olleet matkalla yhteisöön ennen tämän päätöksen soveltamispäivää.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 30 päivänä lokakuuta 2009.

Komission puolesta

Androulla VASSILIOU

Komission jäsen

LIITE

*LIITE

ISO2-koodi	Maa	Naudat	Lampaat/ vuohet	Siat	Hevoseläi- met	Siipikarja	Vesiviljelytu- otteet	Maito	Kananmunat	Kaniinit	Luonnonvarai- nen riista	Tarhattu riista	Hunaja
AD	Andorra ⁽¹⁾	X	X		X								
AE	Yhdistyneet arabiemiirikunnat						X						
AL	Albania		X				X		X				
AN	Alankomaiden Antillit							X ⁽²⁾					
AR	Argentiina	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X
AU	Australia	X	X		X		X	X			X	X	X
BA	Bosnia ja Hertsegovina						X						
BD	Bangladesh						X						
BR	Brasilia	X			X	X	X						X
BW	Botswana	X										X	
BY	Valko-Venäjä				X ⁽³⁾		X	X	X				
BZ	Belize						X						X
CA	Kanada	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
CH	Sveitsi	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
CL	Chile	X	X ⁽⁴⁾	X		X	X	X			X		X
CM	Kamerun												X
CN	Kiina					X	X		X	X			X
CO	Kolumbia						X						
CR	Costa Rica						X						
CU	Kuuba						X						X
EC	Ecuador						X						
ET	Etiopia												X
FK	Falklandinsaaret	X	X										
FO	Färsaaret						X						

ISO2-koodi	Maa	Naudat	Lampaat/ vuohet	Siat	Hevoseläi- met	Siipikarja	Vesiviljelytu- otteet	Maito	Kananmunat	Kaniinit	Luonnonvarai- nen riista	Tarhattu riista	Hunaja
GL	Grönlanti		X								X	X	
GM	Gambia						X						
GT	Guatemala						X						X
HK	Hongkong					X ⁽²⁾	X ⁽²⁾						
HN	Honduras						X						
HR	Kroatia	X	X	X	X ⁽³⁾	X	X	X	X	X	X	X	X
ID	Indonesia						X						
IL	Israel					X	X	X	X			X	X
IN	Intia						X	X	X				X
IS	Islanti	X	X	X	X		X	X				X ⁽²⁾	
IR	Iran						X						
JM	Jamaika						X						X
JP	Japani						X						
KG	Kirgisia												X
KR	Etelä-Korea						X						
LK	Sri Lanka						X						
MA	Marokko						X						
ME	Montenegro	X	X	X		X	X		X				X
MG	Madagaskar						X						
MK	Entinen Jugoslavian tasavalta Ma- kedonia ⁽³⁾	X	X		X ⁽³⁾			X					
MU	Mauritius					X ⁽²⁾	X						
MX	Meksiko				X		X		X				X
MY	Malesia					X ⁽⁶⁾	X						
MZ	Mosambik						X						
NA	Namibia	X	X								X	X	

ISO2-koodi	Maa	Naudat	Lampaat/ vuohet	Siat	Hevoseläi- met	Siipikarja	Vesiviljelytu- otteet	Maito	Kananmunat	Kaniinit	Luonnonvarai- nen riista	Tarhattu riista	Hunaja
NC	Uusi-Kaledonia	X					X				X	X	X
NI	Nicaragua						X						X
NZ	Uusi-Seelanti	X	X		X		X	X			X	X	X
PA	Panama						X						
PE	Peru					X	X						
PF	Ranskan Polynesia												X
PH	Filippiinit						X						
PN	Pitcairnsaaret												X
PY	Paraguay	X											
RS	Serbia (7)	X	X	X	X (3)	X	X	X	X		X		X
RU	Venäjä	X	X	X	X (3)	X		X	X			X (8)	X
SA	Saudi-Arabia						X						
SG	Singapore	X (2)	X (2)	X (2)		X (2)	X (2)	X (2)					
SM	San Marino (9)	X		X									X
SR	Suriname						X						
SV	El Salvador												X
SZ	Swazimaa	X											
TH	Thaimaa					X	X						X
TN	Tunisia					X	X				X		
TR	Turkki					X	X	X					X
TW	Taiwan						X						X
TZ	Tansania						X						X
UA	Ukraina				X	X	X	X	X				X
UG	Uganda												X
US	Yhdysvallat	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
UY	Uruguay	X	X		X		X	X		X	X	X	X

ISO2-koodi	Maa	Naudat	Lampaat/ vuohet	Siat	Hevoseläi- met	Siipikarja	Vesiviljelytu- otteet	Maito	Kananmunat	Kaniinit	Luonnonvarai- nen riista	Tarhattu riista	Hunaja
VE	Venezuela						X						
VN	Vietnam						X						
YT	Mayotte						X						
ZA	Etelä-Afrikka										X	X	
ZM	Sambia												X
ZW	Zimbabwe						X					X	

(¹) EY:n ja Andorran välinen eläinlääkinnällinen alaryhmä on hyväksynyt alkuperäisen jäämien valvontasuunnitelman (EY–Andorra-sekakomitean 22 päivänä joulukuuta 1999 tekemä päätös 2/1999 – EYVL L 31, 5.2.2000, s. 84).

(²) Kolmas maa, joka käyttää elintarviketuotannossa ainoastaan joko muista hyväksytyistä kolmansista maista tai EU:n jäsenvaltioista tulevaa raaka-ainetta.

(³) Elävien hevoseläinten vienti teurastettaviksi (ainoastaan elintarviketuotannossa käytettävät eläimet).

(⁴) Ainoastaan lampaat.

(⁵) Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia; väliaikainen koodi, joka ei vaikuta maan lopulliseen, Yhdistyneissä Kansakunnissa meneillään olevien neuvottelujen päätteeksi annettavaan nimeen.

(⁶) Ainoastaan Länsi-Malesian niemimaa.

(⁷) Lukuun ottamatta Kosovoa, sellaisena kuin se määritellään 10 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1244.

(⁸) Ainoastaan Murmanskin ja Jamalo-Nenetsin alueilta peräisin olevat porot.

(⁹) Valvontasuunnitelma hyväksytty 28 päivänä kesäkuuta 1994 tehdyn EY–San Marino-yhteistyökomitean päätöksen N:o 1/94 (EYVL L 238, 13.9.1994, s. 25) mukaisesti.”

TILAUSHINNAT 2009 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 000 euroa/vuosi (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/kk (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	700 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	70 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	40 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	500 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	360 euroa/vuosi (= 30 euroa/kk)
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

(*) irtonumeroiden hinnat: – enintään 32 sivua: 6 euroa
– 33–64 sivua: 12 euroa
– yli 64 sivua: hinta määritellään tapauskohtaisesti

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa "Huomautus lukijalle".

Myynti ja tilaukset

Julkaisutoimiston toimittamat maksulliset julkaisut ovat saatavilla jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI